

Stortingets utredningsseksjon

Til: (...)

Dato: 06.11.2025

Utredet: (...)

Oppdragsnr: 2025226

Sammenlignbare størrelser for mål iht. Parisavtalen

OPPDRAG

Håper dere kan hjelpe med følgende utredning knyttet til Parisavtalen:

Som kjent har EU og Norge meldte inn reduksjon av utslipp på 55 pst målt fra 1990 iht. Parisavtalen. Andre land har i sine innmeldinger brukt andre begreper og mål, bl.a. utslippsintensitet, og de har brukt andre basisår.

Eksempel: India sier de vil redusere utslippsintensiteten med 45 % innen 2030 sammenlignet med 2005. Utslippsintensitet må bety mengden klimagassutslipp per enhet av økonomisk aktivitet, som oftest målt i CO₂-ekvivalenter per BNP-enhet (altså hvor mye utslipp som slippes ut for hver "krone" eller "dollar" som økonomien produserer).

Det betyr igjen at Økonomien vil vokse, og de totale utslippene kan fortsatt øke, men økningen i utslipp skal være lavere enn økningen i BNP, slik at utslippene per produsert BNP-enhet blir mindre. Spørsmålet blir hvor mye Indias utslipp kan øke, gitt Indias egne prognoser for vekst i BNP frem til 2030. Og hva er da utslippsveksten hvis vi måler fra 1990.

Det jeg ønsker er følgende: Oversikt over ulike lands innmeldte mål omregnet slik at de er sammenlignet med Norge og EU. Det vil si prosentuell reduksjon/vekst målt mot 1990. Det er selvsagt mulig at landene lykkes bedre enn innmeldte mål, men utredningens formål er å finne ut en sammenlignbar kvantifiserer størrelse for når de ulike land bryter Paris-avtalen. Jeg ønsker dette beskrives som hvor mye CO₂ utslippene kan økes med gitt forventet vekst i BNP (for noen land) eller må reduseres med (for andre land). Selv om mange land bruker andre basis år enn 1990 ønsker jeg dette regnet om til 1990 slik at det blir sammenlignbart. Jeg ønsker en sammenlignbar oversikt av følgende land:

EU, Norge, USA Kina, India, Japan, Canada, Brasil, Mexico, Russland, Sør-Afrika, Nigeria, Egypt

Jeg ønsker oversikt over opprinnelig innmeldte mål. Dersom disse målene senere er endret vil jeg gjerne også ha en beregning av det nye målet i tillegg til det opprinnelige.

SAMMENDRAG

Notatet gir en utredning av sammenlignbare størrelser for klimamål i henhold til Parisavtalen, med utgangspunkt i utvalgte lands nasjonalt fastsatte bidrag (NDC) og deres ambisjoner for utslippsreduksjoner innen 2030.

Parisavtalen har som mål å holde den globale temperaturøkningen godt under 2 °C og arbeide for å begrense den til 1,5 °C over førindustrielt nivå. Landenes utslippsmål fastsettes gjennom NDC, som skal oppdateres hvert femte år med økt ambisjonsnivå. Parisavtalen skiller mellom industriland og utviklingsland. Sistnevnte har mer fleksible mål, ofte basert på utslippsintensitet eller business-as-usual (BAU) scenarier. Dette skaper utfordringer for sammenligning av mål og utslippsbaner.

Utredningen gir en oversikt over klimamål fra utvalgte land, inkludert EU, Norge, USA, Kina, India, Japan, Canada, Brasil, Mexico, Russland, Sør-Afrika, Nigeria og Egypt. Analysen tar for seg de første oppdaterte NDC (NDC 2.0) til 2030. Oppdragsgiver ønsker å omregne og sammenligne disse målene til en felles referanseramme som inkluderer prosentvis endring i utslipp fra 1990, for å vurdere hvorvidt landene bryter Parisavtalen. Disse beregningene er oppgitt i tabeller i vedlegget. For å få et mer utfyllende sammenlikningsgrunnlag viser vi også i figurer hvordan landene rangeres ved å bruke 2010 som referanseår, og med utslipp per innbygger, i tillegg til totale utslipp.

EU og Norge har mål om 55% reduksjon fra 1990-nivå. USA og Canada har mål basert på 2005-nivå, mens Kina og India opererer med utslippsintensitetsmål basert på 2005. Flere utviklingsland, som Brasil, Mexico, Nigeria og Egypt, benytter BAU-reduksjoner eller sektorielle mål. Noen land inkluderer LULUCF¹ i sine NDC, og andre ikke. Tabell 1 i dokumentet gir en oversikt over referanseår, mål i NDC og oppdateringsdatoer for hvert land.

Vurdering av landenes NDC

Climate Action Tracker (CAT) vurderer landenes mål, politikk og finansiering i forhold til Parisavtalens 1,5 °C-mål, og rangerer landene fra “Almost sufficient” til “Critically insufficient”. Norge og Nigeria får “Almost sufficient”, EU, USA, Japan, Sør-Afrika og Brasil får “Insufficient”, mens Kina, India, Canada og Egypt vurderes som “Highly Insufficient”. Mexico og Russland får “Critically Insufficient”. Samlet viser vurderingene at dagens mål ikke er tilstrekkelige for å nå 1,5 °C-målet.

Paris Equity Check vurderer også ambisjonsnivået basert på utslipp i 2030, og peker på utfordringer med uklarheter i målformuleringer, særlig for utviklingsland, samt manglende enighet om operasjonalisering av rettferdighetsprinsippet i Parisavtalen. De bruker blant annet Pledged Warming Map som illustrerer hvor mye global oppvarming hvert lands NDC bidrar til, dersom alle fulgte samme ambisjonsnivå.

Noen NDC inneholder klart kvantifiserte mål for utslippsreduksjon på tvers av hele økonomien. Mange NDC er imidlertid uklart formulert og inkluderer mål om reduksjon i forhold til

¹ LULUCF (Land Use, Land-Use Change and Forestry)

referansebaner (BAU), samt mål for BNP- og energiintensitet. Denne uklarheten fører til usikkerhet i beregningen av hvilke utslipp NDC-ene faktisk innebærer i 2030.

Sammenligning av klimamål

- Climate Action Tracker kvantifiserer NDC-mål med estimerer for absolutte utslipp i 2030 ekskludert LULUCF. CAT konverterer ulike måltyper (prosentvis reduksjon fra referanseår, intensitetsmål, BAU) til absolutte utslipp for sammenligning.
- Climate Resource bruker historiske utslippsdata og klimamodeller (PRIMAP-hist og MAGICC) for å estimere utslipp og temperaturkonsekvenser. De presenterer estimerer for totale utslipp og utslipp per innbygger i 1990, 2010 og 2030, ekskludert LULUCF.

Flere land, særlig India, Egypt, Kina og Russland, forventes å øke sine absolutte utslipp fra 2010 til 2030. Norge og EU kutter mest, og Norge vil kutte mer relativt fra 2010 til 2030 enn fra 1990. Sammenliknet med 1990 har EU også vesentlige utslippsreduksjoner. Prosentvis endring er beregnet ut fra første oppdaterte NDC, og ikke hva faktisk politikk vil gi (se tabeller i vedlegg).

Når man ser på totale utslipp dominerer Kina klart, med nesten tre ganger høyere totale utslipp enn India, og omtrent 30 prosent av globale utslipp. India har sterk vekst og ventes å passere USA som nest største utslippsland.

Utslipp per innbygger gir et annet bilde: USA og Canada har fortsatt høye utslipp per person, til tross for store reduksjoner, mens Russland vil ha de høyeste utslippene per innbygger og vil øke disse. India og Egypt har lave utslipp per innbygger i 2030, til tross for at deres totale utslipp øker mye. Norges utslipp per innbygger er blant de laveste og kuttes med rundt 70 prosent fra 1990.

Valg av indikator og referanseår påvirker hvordan landenes fremgang og ambisjon oppfattes. Absolutte utslipp beskriver global påvirkning, mens utslipp per innbygger gir innsikt om byrdefordeling og rettferdighet. Dette understreker at nasjonale klimamål og resultater ikke kan vurderes isolert uten kontekst.

Land som Norge, med relativt sterke mål og store utslippskutt mot 2030 (målt i prosent fra både 1990 og 2010), får betegnelsen “Almost sufficient” fra CAT. Dette betyr at Norges klimaambisjon ligger nær en bane som er forenlig med Parisavtalens 1,5 °C-mål, men at det fortsatt kreves betydelig styrking av politikk og gjennomføring, særlig for å nå sitt erklærte mål i praksis og bidra til rettferdig klimapolitikk globalt. EU, USA og Japan har alle mål og politikk som gir moderate til betydelige kutt innen 2030, men får “Insufficient” av CAT, ettersom ambisjonsnivået og/eller gjennomføringen ikke er tilstrekkelig for å rute verden mot under 2 °C oppvarming – og heller ikke rettferdig ut fra landenes ressurser og historiske ansvar. Land med svake mål eller stigende utslipp, som Kina, India, Egypt, Russland og Mexico, får “Highly Insufficient” eller “Critically Insufficient”. For disse landene viser både de absolutte utslippene og CATs vurderinger at deres nåværende kurs verken er forenlig med 1,5–2 °C, eller med en rettferdig byrdefordeling. Eksempelvis ventes fortsatt vekst i utslipp fra India og Egypt, og ingen av disse landene har tiltak eller ambisjoner som vil snu denne trenden i tide.

Kun noen få land, særlig Norge og Nigeria, er på vei mot å kunne oppnå mål som kan holde oppvarmingen nær 1,5 °C. De fleste store utslippsland ligger an til langt høyere utslipp og får derfor lave karakterer fra CAT. Dette gjenspeiler et globalt gap mellom erklærte ambisjoner, faktiske utslippsbaner og kravene for å nå Parisavtalens mål.

Behov for betydelig styrket innsats for å nå temperaturmålet i Parisavtalen

[Emissions Gap Report](#) 2024 ble utarbeidet av UN Environment Programme i forkant av at landene skal oppdatere sine NDCer i 2025. Rapportens hovedbudskap er at oppdaterte nasjonalt fastsatte bidrag (NDC-er) til Parisavtalen, som skal leveres i forkant av COP30 i Brasil, må samlet sett love og levere betydelige kutt i klimagassutslipp innen 2030 for å holde 1,5 °C-målet i live.²

Hvis ikke landene lykkes med dette i sine oppdaterte NDC vil verden ligge an til å få en temperaturøkning på 2.6-3.1 °C gjennom dette århundret.³

For de fleste G-20 land er ikke dagens politikk tilstrekkelig til å nå de kuttene deres NDC tilsier, der flere studier tilsier at de sannsynligvis ikke vil nå målene. Dette gjelder Brasil, Canada, Japan, Sør-Afrika og USA. Land som Canada og USA hedde også svært høye utslipp per innbygger i 2019. Russlands NDC går feil vei og tilsier at de vil øke utslippene per innbygger til 2030.

Trendene blant land som ennå ikke har nådd toppen er mer varierte. For Kina, Mexico og India ligger dagens politikk tettere opp mot NDC. India er det eneste landet der utslippene per innbygger ligger innenfor det globale gjennomsnittlige nivået som er konsistent med 1.5 °C i 2030, på tross av en forventet økning.

² UN Emissions Gap Report – Key Messages [EGR2024_KMEN.pdf](#)

³ UN Environment Programme [Emissions Gap Report 2024 | UNEP](#)

INNHold

1	Innledning.....	5
2	FNs klimakonvensjon og Parisavtalen.....	6
2.1	Nasjonalt fastsatte bidrag - NDC.....	7
2.2	UNFCCC klassifisering av land	7
2.3	NDC til 2030	8
3	Hvordan er landenes NDC vurdert?	10
3.1	Climate Action Tracker.....	11
3.2	Paris Equity Check	12
4	Hvordan sammenlikne landenes ambisjoner?.....	13
4.1	Sammenlikning av NDC gjort av Climate Action Tracker.....	14
4.2	Sammenlikning av NDC gjort av Climate Resource	16
5	Brytes Parisavtalen?	19
5.1	Emissions Gap Report 2024	20
5.2	Oppdaterte NDC til 2035 (før COP30).....	23
6	Vedlegg	26
6.1	Overordnet vurdering av hvert land fra Climate Action Tracker.....	26
6.2	Estimerte absolutte utslipp i 2030 basert på NDC – Climate Action Tracker	30
6.3	Estimerte absolutte utslipp og utslipp per capita gitt NDC – Climate Resource	31
6.4	Climate Change Authority – veileder til å sammenlikne klimamål	32

1 Innledning

I denne utredningen har vi brukt anerkjente, vitenskapsbaserte kilder/databaser som Climate Watch, Climate Action Tracker, Climate Resource og Paris Equity Check for oversikter, vurderinger, beregninger av utslipp for utvalgte regioner/lands NDC (EU, Norge, USA Kina, India, Japan, Canada, Brasil, Mexico, Russland, Sør-Afrika, Nigeria, Egypt). I tillegg har vi brukt kilder som IPCC, UNFCCC, UNEP og regjeringen. For å besvare spørsmålene i oppdraget har vi gjort følgende:

- **Oversikt over innmeldte nasjonale bidrag (NDC):** Vi har brukt Climate Watch sin oversikt og laget en tabell som viser de første NDCene og de oppdaterte første NDCene. Dette har alle de utvalgte landene gjort. I perioden fra 1. januar 2024 til i dag skulle landene melde inn sine andre NDC med oppdaterte mål for 2030 og mål for 2035. Flere sentrale utslippere har ennå ikke gjort dette (f.eks. India og EU)⁴, derfor gir det lite mening å sammenlikne landenes andre NDC. Vi har derfor kun tatt med landenes første, og oppdaterte NDC med mål for 2030 (kapittel 2.3, tabell 1).
- **Sammenligning av innmeldte mål:** I kapittel 3 gjennomgår vi hvordan de valgte landenes NDC er vurdert av CAT og Paris Equity Check, ut fra prinsipper om rettferdig fordeling og

⁴ Kina leverte 3. november, rett før oppdragsfristen.

kostnadseffektivitet, hvor ambisiøse og gjennomførbare målene er, samt om de er i tråd med globale utslippsbaner.

- **Utslipp og prosentuell reduksjon/vekst i utslipp til 2030:** Climate Action Tracker - CAT (kapittel 4.1) har gjort beregninger som gjør landenes NDC sammenliknbare (eks. LULUCF). CAT viser hvor mye utslipp landenes NDC bidrar med i 2030, og prosentvis endring i utslipp fra 2010, og for noen land 1990, slik at de lar seg sammenligne direkte med Norges og EUs mål. Absolutte utslipp og beregning av prosentuelle mål er oppgitt i tabell 1b i vedlegget.⁵

Climate Resource (kapittel 4.2) har også gjort slike beregninger, slik at data for alle lands (med unntak for EU) NDC er sammenliknbare fra 1990 (og 2010). Tabeller er lagt i vedlegget i kapittel 6:

- Tabell 2a: Totale utslipp og per innbygger utslipp i 1990, 2010 og 2030 med høyt og lavt estimat.
 - Tabell 2b: Beregnet prosentvis endring i totale utslipp fra 1990 til 2030 og 2010 til 2030.
 - Tabell 2c: Beregnet prosentvis endring i utslipp per innbygger fra 1990 til 2030 og 2010 til 2030.
- **Kvantifisering av når Parisavtalen brytes:** I kapittel 5 har vi vurdert dette gjennom analyser av gap mellom innmeldte mål og nødvendige utslippsreduksjoner for å nå temperaturmålene. I tillegg gir vi en status og en vurdering av hvor langt landene samlet har kommet i forhold til avtalens mål, basert på informasjon tilgjengelig per 4. november 2025. Det er imidlertid ikke kvantifisert for hvert land.

Analysen gir svar på oppdragets hovedspørsmål om status for Parisavtalen og enkeltlands estimerte utslipp i 2030 gitt de første oppdaterte NDC, og sammenlikner disse med referanseårene 1990 og 2010, både i absolutte tall og prosentvis endring. Det understrekes samtidig at det er usikkerhet knyttet til utfallet, både grunnet manglende/oppdaterte data fra flere land, varierende kvalitetsgrunnlag og hvorvidt landenes fremtidige politikk faktisk realiserer de satte målene. Utredningen gir derfor en status basert på tilgjengelig informasjon per 4. november 2025, samt hvilket gap som gjenstår på globalt nivå for å holde Parisavtalen.

2 FNs klimakonvensjon og Parisavtalen

FNs klimakonvensjon, eller *United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC)*, er en internasjonal avtale som ble vedtatt i 1992 under Rio-konferansen. Den utgjør grunnlaget for det globale samarbeidet om å bekjempe klimaendringer, og har i dag nær universell tilslutning med 198 parter.

⁵ Vi har brukt KI som hjelpemiddel for å sammenstille tabeller og visualiseringer i kapittel 4.1 og 4.2 og vedlegg, basert på data fra nettsidene til CAT og Climate Resource.

[Parisavtalen](#) er en juridisk bindende internasjonal avtale om klimaendringer. Den ble vedtatt av 195 parter under FNs klimakonferanse (COP21) i Paris, Frankrike, 12. desember 2015. Avtalen trådte i kraft 4. november 2016. Det overordnede målet er å holde "økningen i den globale gjennomsnittstemperaturen godt under 2 °C over førindustrielt nivå" og å arbeide for å "begrense temperaturøkningen til 1,5 °C over førindustrielt nivå.", ifølge UNFCCC.⁶ De samlede klimagassutslippene må nå sitt toppunkt så raskt som mulig og deretter reduseres kraftig. Målet er at verden skal oppnå klimanøytralitet i løpet av andre halvdel av dette århundret.

2.1 Nasjonalt fastsatte bidrag - NDC

Hvert land skal fastsette egne utslippsmål gjennom nasjonalt fastsatte bidrag (NDCs). Disse skal beskrive både målene og tiltakene for å redusere klimagassutslipp. Bidragene skal oppdateres hvert femte år, og hvert nytt mål skal representere en progresjon og uttrykke landets høyest mulige ambisjonsnivå. Samlet sett skal de nasjonale bidragene bidra til at det globale utslippsmålet nås.⁷ Et sentralt prinsipp for alle land er at hver ny NDC skal være mer ambisiøs enn den forrige.⁸

Det skal gjennomføres globale gjennomganger hvert femte år for å vurdere den samlede fremgangen mot målene i Parisavtalen. Gjennomgangen skal støtte landene i arbeidet med utslippsreduksjon, klimatilpasning og støtte, og samtidig styrke det internasjonale samarbeidet. Den første fullstendige gjennomgangen ble gjennomført i 2023.⁹

Finansiering

Klimafinansiering står sentralt i Parisavtalen, det grønne klimafondet er en kanal for klimafinansiering i utviklingsland.

Industriland skal bistå utviklingsland med finansiering for hjelpe utviklingsland med å redusere klimagassutslipp og klimatilpasning. Industrilandene skal ta ledelsen i å mobilisere klimafinansiering og levere inn oppdaterte planer annethvert år som gir informasjon om landets klimafinansiering. Utviklingsland blir også oppfordret til å rapportere om dette.¹⁰

2.2 UNFCCC klassifisering av land

FNs klimakonvensjon anerkjenner at siden industriland står for mesteparten av de historiske og nåværende utslippene av klimagasser, forventes det at de gjør mest for å kutte utslippene på hjemmebane. UNFCCC holder årlige partsmøter (COP) der landene forhandler og vedtar nye tiltak. Konvensjonen la grunnlaget for senere avtaler som Kyoto-protokollen (1997) og Parisavtalen (2015).¹¹

FNs klimakonvensjon deler verdens land inn i tre hovedkategorier: Annex I, Annex II og Non-Annex I. Annex I-land består av industrilandene slik de var definert i OECD i 1992, samt "økonomier i overgang" fra Øst-Europa og Russland. Annex II utgjør en undergruppe av Annex I, og består kun

⁶ UNFCCC [The Paris Agreement](#)

⁷ Regjeringen [Internasjonale klimaforhandlinger - regjeringen.no](#)

⁸ UNFCCC [Nationally Determined Contributions \(NDCs\) | UNFCCC](#)

⁹ Regjeringen [Internasjonale klimaforhandlinger - regjeringen.no](#)

¹⁰ Regjeringen [Internasjonale klimaforhandlinger - regjeringen.no](#)

¹¹ UNFCCC [United Nations Framework Convention on Climate Change](#)

av OECD-landene. Disse har et særskilt ansvar for å yte økonomisk og teknologisk støtte til utviklingsland. Non-Annex I omfatter utviklingslandene, som etter konvensjonen har mindre omfattende krav til utslippsreduksjon og rapportering, og kan forvente støtte fra Annex II-land.¹² Etter denne inndelingen er Kina, India, Brasil, Sør-Afrika, Egypt og Nigeria ansett som utviklingsland.

Parisavtalen bygger på prinsippet om at man skiller mellom industriland og utviklingsland, og tar utgangspunkt i FNs klimakonvensjons kategorisering av land.

Parisavtalen krever at alle land utarbeider, melder inn og regelmessig oppdaterer NDC. Industriland forventes å påta seg absolutte verdier for utslippsreduksjoner ("economy-wide absolute emission reduction targets") og levere omfattende og detaljert rapportering. Utviklingsland skal også sette egne mål, men gis betydelig fleksibilitet til å velge form, omfang og ambisjon, særlig dersom gjennomføringen krever støtte til finans, teknologi eller kapasitetsbygging.¹³

Under forhandlinger på FNs klimatoppmøter har det blant annet vært diskusjoner rundt at Kina fremdeles holder fast på sin status som u-land, selv om mange mener at Kina har utviklet seg så langt at det i liten grad er et u-land som da dette ble bestemt i 1990–1992.¹⁴

2.3 NDC til 2030

I tabell 1 har vi oppsummert de valgte landenes klimamål for 2030 ut fra deres oppdaterte første NDC innmeldt i perioden 2020-2023. Noen land har oppdatert sine mål for 2030 og 2035 etter dette, men for å gjøre det sammenliknbart har vi ikke tatt med landenes andre NDC. I tabellen er det oppgitt referanseåret der det er aktuelt, målet i første NDC og oppdatert NDC med dato for innmelding i parentes. Vi har ikke gjengitt detaljer fra NDCene, men fokusert på å få frem type mål og referanseår.

Mange utviklingsland inkluderer både ubetingede og betingede mål i sine NDC-er. De ubetingede målene reflekterer hva landet kan oppnå med egne ressurser, mens de betingede målene forutsetter tilgang til internasjonal støtte, særlig i form av klimafinansiering, teknologi og kapasitetsbygging. Betingede mål gir utviklingsland mulighet til å uttrykke høyere ambisjoner og synliggjøre behovet for samarbeid for å nå globale klimamål.

Noen land har mål inkludert LULUCF¹⁵, andre ekskludert LULUCF. Dette korrigeres for når lades NDC sammenliknes av CAT og Climate Resource i denne utredningen.

¹² UNFCCC [Parties & Observers](#), oppslag på nettside oktober 2025.

¹³ [ADOPTION OF THE PARIS AGREEMENT - Paris Agreement text English](#), artikkel 4.

¹⁴ NRK [Flere fattige land forlot forhandlingene på klimatoppmøtet](#), oppslag på nettside oktober 2025.

¹⁵ LULUCF (Land Use, Land-Use Change and Forestry), er inkludert i den globale oppvarmingsberegningen, men ikke i vurderingen av landenes NDC-er, grunnet manglende felles regnskapsmetode.

Tabell 1: Oversikt over NDC for utvalgte land. Kilde: Climate Watch¹⁶

Land	Referanseår	First NDC	Updated First NDC (2030)
EU-27	1990	Reduksjon av klimagassutslipp med minst 40 % fra 1990-nivå (EU-28) (5/10/2016)	Reduksjon av netto klimagassutslipp med minst 55 % fra 1990-nivå (inkludert LULUCF og internasjonal luftfart) (19/10/23)
Norge	1990	Reduksjon av minst 40% klimagassutslipp fra 1990-nivå i 2030 (30/6/2016)	Reduksjon av minst 55% klimagassutslipp fra 1990-nivå (ekskludert LULUCF) (3/11/2022)
USA	2005	Reduksjon av utslipp med 26–28 % fra 2005-nivå innen 2025 (3/9/2016)	Reduksjon av utslipp med 50–52 % fra 2005-nivå innen 2030 (inkludert LULUCF) (22/4/21)
Kina	2005	- Topp CO ₂ -utslipp rundt 2030 - Reduksjon av CO ₂ /BNP med 60–65 % fra 2005 - 20 % ikke-fossil energi - Økt skogvolum med 4,5 mrd. m ³ (3/9//2016)	- Topp CO ₂ -utslipp før 2030 - Reduksjon av CO ₂ /BNP med 65 % fra 2005 - 25 % ikke-fossil energi - Økt skogvolum med 6 mrd. m ³ - 1200 GW vind og solkraft (28/10/21)
India	2005	- Reduksjon av utslipp/BNP med 33–35 % fra 2005 - 40 % installert kapasitet fra ikke-fossile kilder innen 2030 (betinget) (2/10/2016)	Ubetinget mål om utslippsintensitet på 45% under 2005 nivåer innen 2030 (ekskludert LULUCF) (26/8/2022)
Japan	2013	Reduksjon av utslipp med 26 % fra 2013-nivå (regnskapsår) (8/11/2016)	Reduksjon av utslipp med 46 % fra 2013-nivå, inkludert LULUCF (regnskapsår) (22/10/2021)
Canada	2005	Reduksjon av utslipp med 30 % fra 2005-nivå innen 2030. (11/5/2017)	Reduksjon av utslipp med 40–45 % fra 2005-nivå innen 2030, og utslipp til nettonull innen 2050 (11/7/2021)
Brasil	2005	Reduksjon med 37 % fra 2005 innen 2025 og indikativt 43 % innen 2030	Ubetinget reduksjon av nettoutslipp begrenset til 1.32 GtCO ₂ e i 2025

¹⁶ Climate Watch [Nationally Determined Contribution \(NDC\)](#), velg land, velg First NDC, eller Updated First NDC.

Land	Referanseår	First NDC	Updated First NDC (2030)
		(21/9/2016)	(tilsvarende 48,4% reduksjon sammenliknet med 2005) Ubetinget reduksjon av nettoutslipp begrenset til 1.20 GtCO ₂ e (tilsvarende 53,1% reduksjon sammenliknet med 2005) (27/10/23)
Mexico		Reduksjon med 25 % (ubetinget) og 36 % (betinget) fra BAU (21/9/2016)	Reduksjon med 35 % (ubetinget) og 40 % (betinget) fra BAU (17/11/22)
Russland	1990	Begrensning av utslipp til 70 % av 1990-nivå innen 2030 (inkl. LULUCF) (25/11/2020)	Begrensning til 70 % av 1990-nivå innen 2030 (ikke oppdatert)
Sør-Afrika		Utslipp mellom 398 og 614 MtCO ₂ ekv. i perioden 2025–2030 (1/11/2016)	Utslipp mellom 350 og 420 MtCO ₂ ekv. i perioden 2025–2030 (27/9/2021)
Nigeria		Ubetinget 20% reduksjon i klimagassutslipp fra BAU i 2030 Betinget 45% reduksjon i klimagassutslipp fra BAU i 2030 (16/5/2017)	Ubetinget 20% reduksjon i klimagassutslipp fra BAU i 2030 Betinget 47% reduksjon i klimagassutslipp fra BAU i 2030 (30/7/2021)
Egypt		Betinget. Sektorvise reduksjonsmål (29/6/2017)	Sektorvise reduksjonsmål fra BAU scenario for 2030 (26/6/2023)

3 Hvordan er landenes NDC vurdert?

Det finnes flere ulike metoder for å vurdere landenes NDC på, både individuelt og kollektivt opp mot Parisavtalens temperaturmål. I tillegg gjør noen fagmiljøer vurderinger av landenes bidrag ut fra prinsipper om rettferdig fordeling og kostnadseffektivitet, hvor ambisiøse og gjennomførbare målene er, samt om de er i tråd med globale utslippsbaner. I dette kapittelet gjennomgår vi de individuelle vurderingene som er gjort av de utvalgte landene gjennom Climate Action Tracker sitt ratingsystem og Paris Equity Checks «Pledged Warming Map».

Paris-Equity-Check.org¹⁷ vurderer ambisjonsnivået i landenes nasjonalt fastsatte klimamål (NDC-er), basert på de utslippene som målene innebærer for 2030.

Felles for disse vurderingene er at dagens ambisjonsnivå er langt fra tilstrekkelig for å nå temperaturmålet i Parisavtalen, og at både høyere ambisjoner og sterkere gjennomføring må til.

3.1 Climate Action Tracker

Climate Action Tracker (CAT) benytter en metodikk som kombinerer vurdering av nasjonale klimamål, implementerte tiltak og deres samlede globale effekt opp mot målene i Parisavtalen. CAT analyserer hvorvidt landenes utslippsmål og politikk er tilstrekkelige for å holde den globale oppvarmingen under 1,5 °C, ved å modellere fremtidige utslippsbaner og temperaturutvikling med klimamodellen MAGICC. I tillegg vurderes hvert lands bidrag ut fra prinsipper om rettferdig fordeling og kostnadseffektivitet, og CAT rangerer landenes innsats basert på hvor ambisiøse og gjennomførbare målene er, samt om de er i tråd med globale utslippsbaner. Metodikken inkluderer også vurdering av klimafinansiering og støtte til utviklingsland, og gir til sammen en bredere vurdering av hvorvidt landene er på vei mot å oppfylle sine klimaløfter.¹⁸

Nedenfor gir utredningsseksjonen en kort oppsummering av CATs overordnede vurdering for de utvalgte landene. Se tabell 1a i vedlegget for en mer utfyllende beskrivelse fra CAT og lenker til vurderingen av hvert av landene/regionene EU, Norge, USA Kina, India, Japan, Canada, Brasil, Mexico, Russland, Sør-Afrika, Nigeria, Egypt. Vurderingene er basert på de oppdaterte første NDC som er oppgitt i kapittel 2.3 i tabell 1 med mål for 2030.

- Kun Norge og Nigeria oppnår ratingen "Almost sufficient," noe som betyr at disse landene nesten er Paris-kompatible med dagens ambisjonsnivå hvis de gjennomfører moderate forbedringer.
- EU, USA, Japan, Sør-Afrika og Brasil vurderes som "Insufficient." De nærmer seg klimamålene, men har ikke tilstrekkelige planer eller gjennomføring til å være i tråd med Parisavtalens 1,5 °C-mål. Det er fortsatt betydelige mangler på fremskritt, spesielt for transport, industri og fossil energi.
- Kina, India, Canada og Egypt er rangert som "Highly Insufficient." Deres klimapolitikk vil, hvis den følges globalt, føre til mer enn 3 °C oppvarming. Klimaløfter og fornybarsatsing er langt fra tilstrekkelige, og ingen reelle utslippskutt er sikret før etter 2030, eller lenger fram i tid.
- Mexico og Russland får ratingen "Critically Insufficient." Disse landene har så svake utslippsmål og gjennomføring at de ikke er i nærheten av Paris-kompatibilitet. Utslippene kan stige videre, og løfter er ikke tilpasset noen rettferdig byrdefordeling.
- For nesten alle land påpeker CAT at enten må nasjonale mål skjerpes betraktelig, eller landene må levere på langt sterkere gjennomføring/regulering enn de gjør per i dag.

På tross av økte ambisjoner fra enkelte land, er det ingen av landenes (første oppdaterte) NDC-er har blitt vurdert å være compatible med 1,5 °C målet.¹⁹

¹⁷ Paris Equity Check [Pledged Warming Map](#)

¹⁸ Climate Action Tracker [CAT rating methodology](#), oppslag på nettside oktober 2025.

¹⁹ Climate Action Tracker [CAT 2035 Climate Target Update Tracker](#), oppslag på nettside oktober 2025.

3.2 Paris Equity Check

Paris-Equity-Check.org²⁰ vurderer ambisjonsnivået i landenes nasjonalt fastsatte bidrag (NDC-er), basert på de utslippene som målene innebærer for 2030. I sine NDC-er gir land ubetingede forpliktelser, og noen ganger mer ambisiøse NDC som er betinget av internasjonal støtte eller ytterligere innsats.

Noen NDC inneholder klart kvantifiserte mål for utslippsreduksjon på tvers av hele økonomien. Mange NDC er imidlertid uklart formulert og inkluderer mål om reduksjon i forhold til referansebaner (BAU), samt mål for BNP- og energiintensitet. Denne uklarheten fører til usikkerhet i beregningen av hvilke utslipp NDC-ene faktisk innebærer i 2030.

LULUCF (Land Use, Land-Use Change and Forestry), er inkludert i den globale oppvarmingsberegningen, men ikke i vurderingen av landenes NDC-er, grunnet manglende felles regnskapsmetode. På norsk omtales det gjerne som arealbruk, arealbruksendringer og skogbruk. LULUCF kan bidra til opptak av CO₂, og dermed redusere netto utslipp. Samtidig kan endringer i arealbruk føre til økte utslipp, f.eks. ved avskoging.

Parisavtalen bygger på et prinsipp om “Common But Differentiated Responsibilities and Respective Capabilities” (CBDR-RC) for byrdefordeling og beregning av nasjonale utslippskutt. Imidlertid er det ikke en enighet om en enhetlig operasjonalisering av dette prinsippet. Det medfører passivitet, og gjør det vanskelig for det internasjonale samfunnet å bruke en felles målestokk for å vurdere gjeldende avtaler i prosessen med å skjerpe ambisjonsnivået.²¹

Bruk av Pledged Warming Map i vurdering av klimamål

Pledged Warming Map (figur 1) gir en vurdering av global oppvarming basert på landenes nasjonalt fastsatte bidrag (NDC-er), inkludert de oppdaterte, første NDC-ene. Pledged Warming Map bygger på en differensiert og egeninteressestyrt tilnærming til rettferdighet. Hvert land følger det rettferdighetsprinsippet (basert på betalingsevne, historisk ansvar eller likhet) som er mest fordelaktig for dem selv. Denne tilnærmingen gjenspeiler Parisavtalens nedenfra-og-opp struktur og gir et samlet bilde av hvor ambisiøse dagens utslippsmål er.

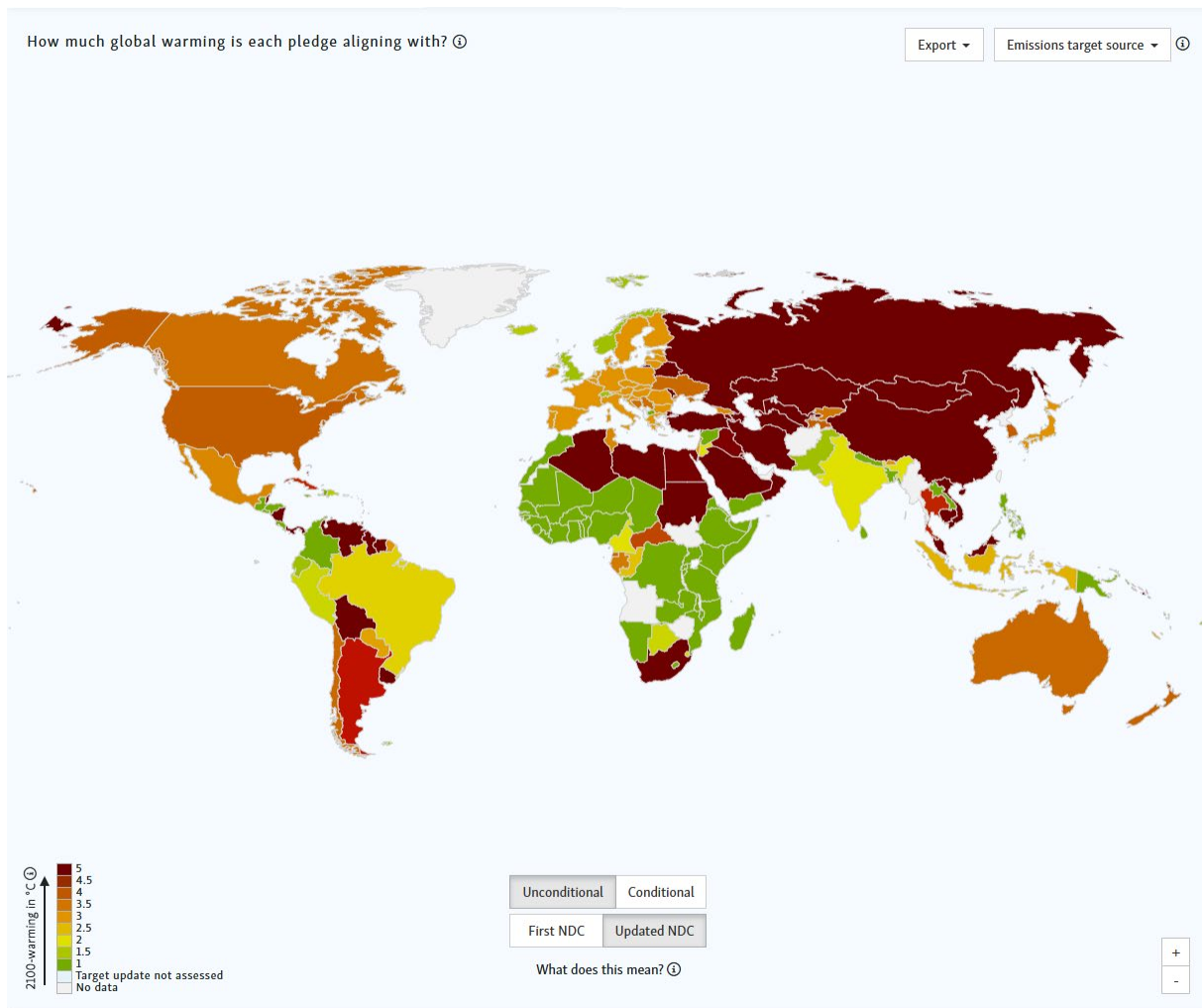
Kartet viser hvor mye global oppvarming landets NDC bidrar med, dersom alle land skulle fulgt landets eksempel. Jo mørkere rød farge, jo høyere temperatur bidrar landets NDC med.

Nigerias NDC anslår en temperaturøkning under eller lik 1,2 °C og Norge 1,7 °C. Indias NDC bidrar med 2,0 °C og Brasil 2,1 °C. De øvrige landene/regionene har NDC som vil gi langt høyere temperaturøkninger.

²⁰ [Paris Equity Check, Pledged Warming Map](#), oppslag på nettside oktober 2025.

²¹ [Paris Equity Check, The science](#), oppslag på nettside oktober 2025.

Figur 1: Pledged Warming Map – hvor mye global oppvarming bidrar landets ubetingede NDC til? Kilde: Paris Equity Check²²

4 Hvordan sammenlikne landenes ambisjoner?

Vi har funnet to anerkjente vitenskapelige fagmiljø som har gjort omfattende sammenlikninger av ulike lands NDC, slik at de kan konverteres til utslipp (CO₂-ekvivalenter) og prosentvis endring sammenliknet med ett eller flere felles referanseår.

Både Climate Action Tracker (CAT)²³ og Climate Resource²⁴ analyserer landenes NDC-mål, men de bruker ulike metodiske tilnærminger som kan føre til noe forskjellige estimater for utslipp både historisk og i 2030. Utredningsseksjonen har ikke forutsetninger for å gjøre en kvalifisert vurdering av metodikken.

²² [Paris Equity Check | Pledged Warming Map](#)

²³ [Climate Action Tracker CAT 2035 Climate Target Update Tracker](#)

²⁴ [NDC Methodology - Climate Resource](#)

Climate Change Authority (CCA) i Australia har utarbeidet en veileder for hvordan man kan gjøre en rettferdig sammenlikning ulike lands klimamål. Vi gjengir noen av de sentrale poengene i veilederen i vedlegget (kapittel 6.4).²⁵

4.1 Sammenlikning av NDC gjort av Climate Action Tracker

Climate Action Tracker²⁶ gir en visuell og vitenskapsbasert fremstilling av hvor mye global oppvarming verden er på vei mot innen år 2100, basert på ulike utslippsscenarioer og landenes klimamål (NDC-er). Nedenfor gjengir vi kort hvilken metodikk CAT har brukt for å estimere nasjonale utslipp. Detaljer finnes på nettsiden.²⁷ CAT sine beregninger for absolutte utslipp i 2030 sørger for at estimatene er sammenlignbare og ekskluderer LULUCF. CAT viser også hva dette tilsvarer sammenliknet med 1990 for noen av landene (unntatt Kina, India, Brasil, Sør-Afrika, Nigeria og Egypt), og sammenliknet med 2010 for alle land.

De følgende avsnittene forklarer hvordan CAT konverterer spesifikke typer mål. Generelt konstruerer de utslippsbaner basert på gjeldende utslippsforpliktelser og tilgjengelige presiseringer fra myndighetene. Der informasjon mangler, gjør CAT ytterligere antakelser. CAT gir en detaljert beskrivelse av hvordan de har beregnet de absolutte utslippene fra målene, og hvilke datakilder de har brukt for hvert land.²⁸

Reduksjoner i forhold til en referansebane (business-as-usual/BAU)

CAT bruker landenes egne fremskrivninger av utslipp uten ytterligere klimapolitikk som referansebane. Når et land oppgir et mål som en prosentvis reduksjon fra denne banen, beregner CAT de absolutte utslippene ved å anvende reduksjonen på referansenivået i målåret. Dersom referansebanen inkluderer utslipp fra arealbruksendringer og skog (LULUCF), trekker CAT disse fra etter at totalreduksjonen er beregnet. Hvis referansebanen ikke er oppgitt, bruker CAT nasjonale fremskrivninger der det er mulig, eller egne estimer basert på tilgjengelige data og antakelser.

Reduksjoner i forhold til et referanseår

Her oppgir landene et mål som en prosentvis reduksjon fra utslippene i et bestemt år (f.eks. 1990 eller 2005). CAT bruker den nyeste tilgjengelige utslippsstatistikken for referanseåret til å beregne absolutte utslipp i målåret. Hvis det er uklart om LULUCF er inkludert eller ekskludert, gjør CAT nødvendige antakelser.

Intensitetsmål

Noen land setter mål for utslippsintensitet, altså utslipp per BNP-enhet. CAT beregner først utslippsintensiteten i referanseåret ved hjelp av utslippsdata og BNP-tall fra Verdensbanken. Deretter beregnes den ønskede reduksjonen i intensitet, og denne multipliseres med BNP-prosjeksjoner for målåret for å få absolutte utslipp.

²⁵ Climate Change Authority (2015) [Practical Guide Comparing Countries](#)

²⁶ Climate Action Tracker - [CAT rating methodology](#)

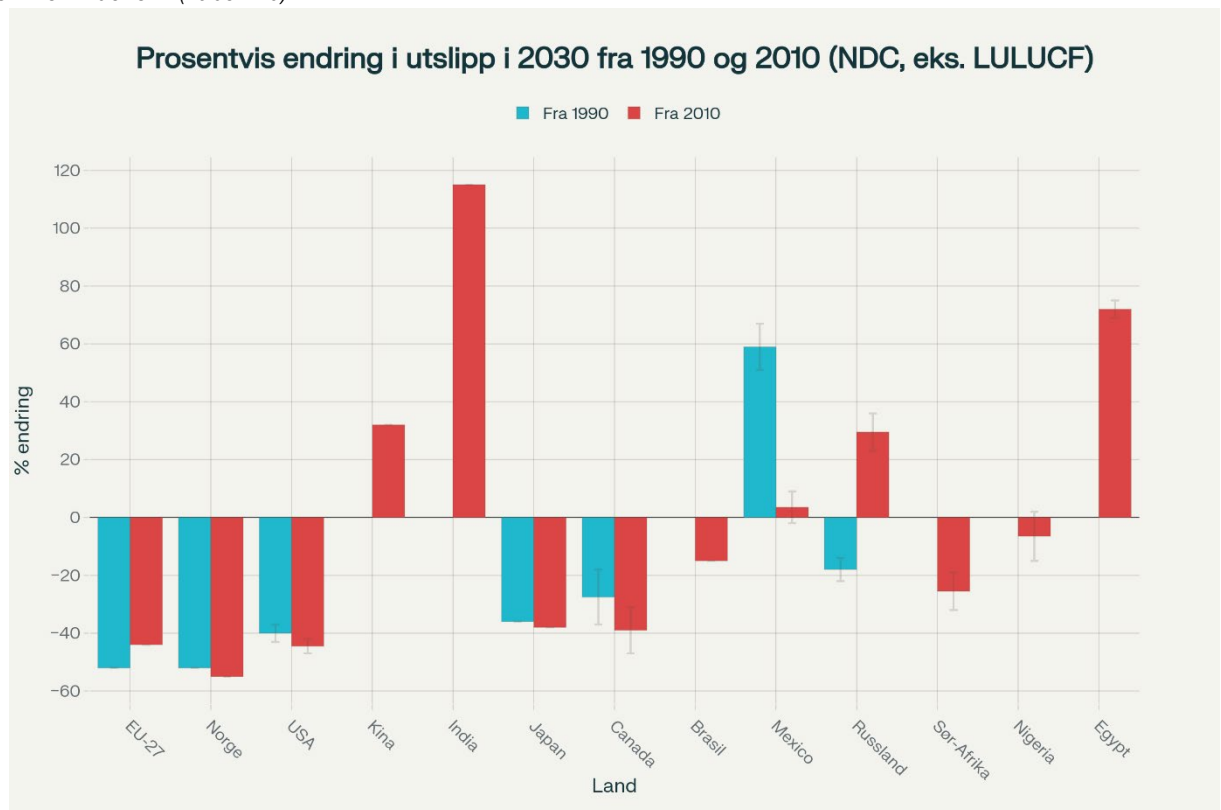
²⁷ CAT [Estimating national emissions](#)

²⁸ [Assumptions | Climate Action Tracker](#), velg først land, deretter fanen "Assumptions".

Figur 2 er et gruppert stolpediagram som viser CAT sine beregninger av prosentvis endring i absolutte utslipp i 2030 sammenlignet med 1990 og 2010 for alle de valgte landene.²⁹ Hvert land har to stolper: én for endring fra 1990 (blå) og én for endring fra 2010 (rød), dersom data er tilgjengelig. Intervaller er oppgitt for de landene hvor utslippsreduksjonen i 2030 ikke er én enkeltverdi. Diagrammet illustrerer tydelig hvilke land som kutter mest, minst, eller har økende utslipp sammenlignet med tidligere nivåer. Merk at dette er basert på første oppdaterte NDC³⁰ og ikke hva man forventer ut fra vedtatt politikk, som for mange land per i dag ville gitt høyere utslipp enn NDCene tilsier.

Figuren viser blant annet at Norges NDC tilsier større kutte i utslipp fra 2010 til 2030, enn fra 1990 til 2030. For EU har utslippene gått ned både fra 1990 og fra 2010. Fra 2010 er det ifølge CAT Indias NDC som er estimert å øke utslippene mest (115%), etterfulgt av Egypt (69-75%), Kina (32%) og Russland (23-36%).

Figur 2: Prosentvis endring i absolutte utslipp (CO₂-ekv. eks. LULUCF) i 2030 relativt til 1990 og 2010 for utvalgte lands NDC. Kilde: CAT (Tabell 1b)³¹

²⁹ Tabell 1b i vedlegget (kap. 6) viser CAT estimerte utslipp i 2030, hvilket referanseår som er brukt i NDC, og hva dette gir i prosentvis endring fra henholdsvis 1990 og 2010. Dette er oppgitt under «targets» for hvert land.

³⁰ Tabell 1 i kapittel 2.3.

³¹ KI-generert figur basert på tabell 1b i vedlegg.

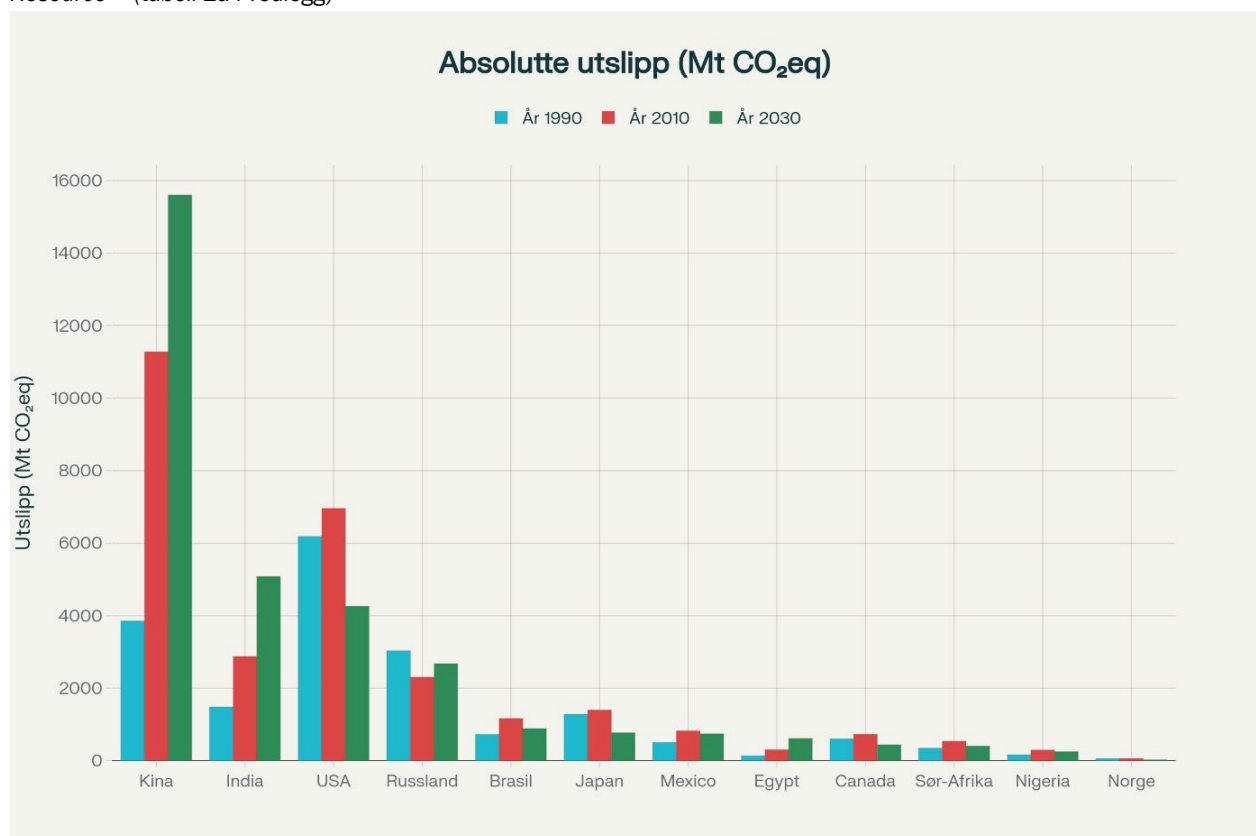
4.2 Sammenlikning av NDC gjort av Climate Resource

Climate Resource er et fagmiljø som utvikler verktøy og analyser basert på klimavitenskap for å støtte beslutningstakere i vurdering og håndtering av klimarisiko. De har lang erfaring med å utarbeide utslippsscenarioer og vurdere landenes mål i NDC-er og langsiktige strategier for lavutslippsutvikling under Parisavtalen. Climate Resource har utviklet og videreutvikler både PRIMAP-hist og MAGICC, og bruker dem aktivt i sine analyser og verktøy.

PRIMAP-hist er en av verdens mest brukte databaser for historiske utslipp, med data fra 1750 til 2023. MAGICC er et anerkjent klimamodellverktøy som brukes i IPCC-rapporter for å vurdere temperaturøkning basert på utslippsscenarioer.³²

Climate Resource ser ikke ut til å ha et eget datasett som spesifikt dekker EUs NDC og utslippsdata på sin nettside. Men de har data for EU-medlemsstater hver for seg. I figurene i dette kapittelet er derfor ikke EU med. Tabellene bak figurene finnes i vedlegget (tabell 2a, 2b og 2c).

Figur 3: 12 land³³ absolutte klimagassutslipp (eks. LULUCF) i 1990, 2010 og 2030, gitt NDC. Kilde: Climate Resource³⁴ (tabell 2a i vedlegg)

³² Climate Resource [Our Work](#)

³³ Data for EU ikke oppgitt i Climate Resource sin statistikk.

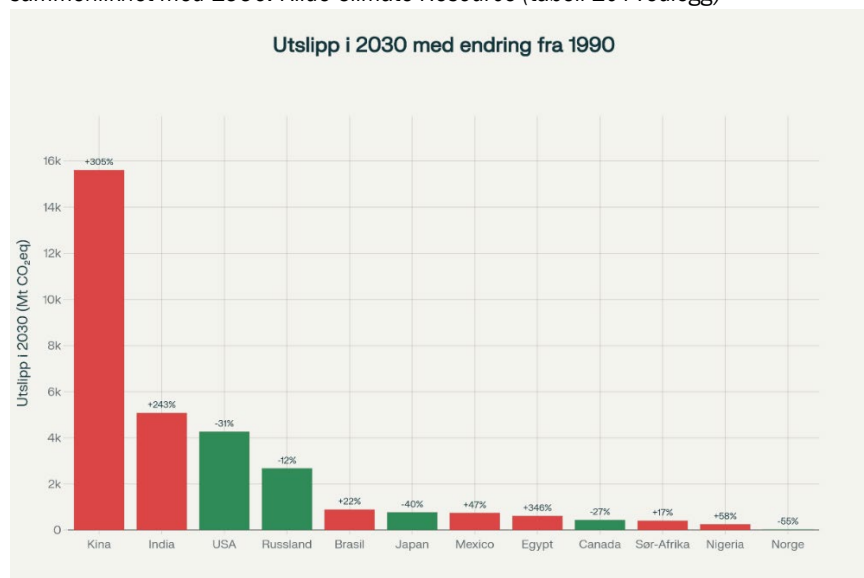
³⁴ [Egypt NDC - Climate Resource](#), velg land for å se alle data.

Figur 3 viser de utvalgte landenes absolutte klimagassutslipp (ekskludert LULUCF) i 1990, 2010 og estimat for 2030, gitt landenes (ubetingede) første oppdaterte NDC.³⁵

Kina dominerer de absolutte utslippene i 2030, nesten tre ganger høyere enn India. Med ca. 30 prosent³⁶ av globale utslipp vil Kina fortsatt være verdens største utslippsland. India vil ha en kraftig vekst i utslipp, og vil passere USA som det landet med nest største absolutte utslipp med ca. 10 prosent av globale utslipp. USA forblir en vesentlig utslippsaktør, til tross for store reduksjoner i absolutte utslipp fra 1990. Russland er et Annex I land, men vil likevel øke utslippene fra 2010 til 2030, som gjør det til fjerde største utslippsland i 2030. Norge er landet med de minste utslippene på listen, med mindre enn 0,1 prosent av globale utslipp.³⁷

Etablerte økonomier som USA, Japan og Canada økte utslippene mellom 1990 og 2010. Norge økte også utslippene marginalt i samme periode. Når disse landene vil redusere totale utslipp mot 2030, vil 2010 som referanseår i vise større reduksjoner, enn fra 1990. USA og Canada har valgt 2005 som referanseår, og Japan 2013, som for de respektive landene er år med høye utslipp slik at klimaløftene fremstår mest mulig ambisiøse. Climate Resource sine data viser at Egypt er landet som øker utslipp mest fra 2010 (+102%), etterfulgt av India (+77%) og Kina (38%).³⁸

Figur 4: 12 land absolutte klimagassutslipp (Mt CO₂-ekv.eks. LULUCF) i 2030 gitt NDC, og prosentvis endring sammenliknet med 1990. Kilde Climate Resource (tabell 2c i vedlegg)

³⁵ Vi har brukt de datasettene fra 5. november 2022 som fantes for alle landene, fra 5. november 2022. Endringer etter dette vil derfor ikke reflekteres av disse tallene, for eksempel et lands BAU scenario, eller BNP fremskrivninger for utslippsintensitet. For land med lavt og høyt estimat for 2030 har vi brukt et gjennomsnitt av disse i figuren.

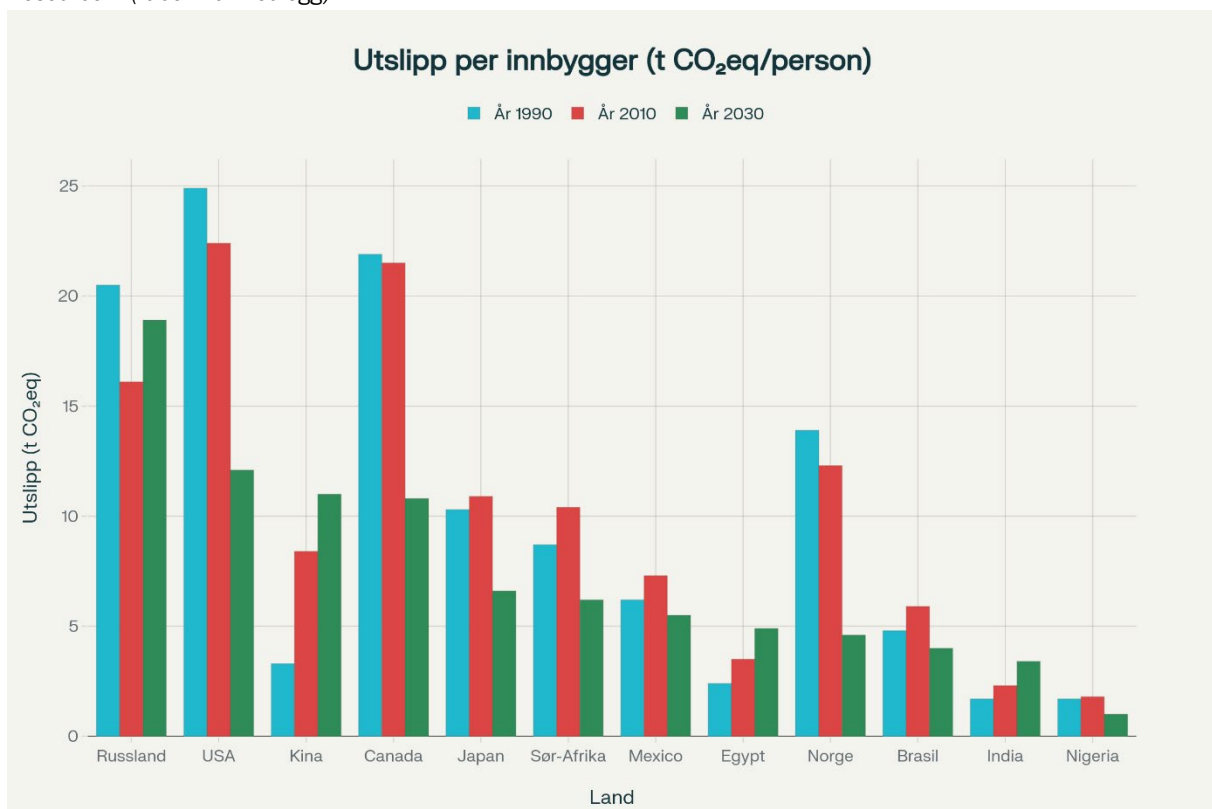
³⁶ Gjennomsnitt av høyt og lavt estimat.

³⁷ [India NDC - Climate Resource](#), velg land for å se prosent av global andel utslipp, datasett versjon 5. november 2022.

³⁸ Dette er litt forskjellig fra estimatene til CAT i kapittel 4.2, og skyldes trolig ulik metodikk og antakelser, eller når datasett er fra.

Figur 4 viser absolutte klimagassutslipp og hva disse gir i prosentvis endring sammenliknet med 1990, gitt landenes (ubetingede) første oppdaterte NDC. Røde kolonner viser økning, og grønne viser reduksjon fra 1990. Climate Resource sine data tilsier at Kina og India kan øke utslippene med henholdsvis ca. 300 og 240 prosent til 2030. Egypt er landet som øker de absolutte utslippene mest, med 350 prosent. Ifølge Climate Resource har Norge mål om å kutte absolutte utslipp mest i dette utvalget (EU er ikke med her), med 55 prosent til 2030.

Figur 5: 12 land³⁹ per innbygger klimagassutslipp (eks. LULUCF) i 1990, 2010 og 2030, gitt NDC. Kilde Climate Resource⁴⁰ (tabell 1a i vedlegg)

Figur 5 viser de utvalgte landenes historiske utslipp (eks. LULUCF) per innbygger i 1990, 2010 og estimat for 2030, gitt landenes ubetingede oppdaterte første NDC.⁴¹

Når utslippene måles per innbygger, endres rangeringen av landene. Land som USA og Canada har fortsatt høye utslipp per innbygger i 2030, til tross for at begge land halverer sine utslipp per innbygger sammenliknet med tidligere tiår. Russland vil ha de høyeste utslippene per innbygger, og øker sammenliknet med 2010. Norge har blant de laveste absolutte utslippene i utvalget, og den største reduksjonen per innbygger (ned ca. 70 prosent fra 1990).

³⁹ Data for EU ikke oppgitt i Climate Resource sin statistikk.

⁴⁰ [Egypt NDC - Climate Resource](#), velg land for å se alle data.

⁴¹ Vi har brukt de datasettene fra 5. november 2022 som fantes for alle landene, fra 5. november 2022. Endringer etter dette vil derfor ikke reflekteres av disse tallene, for eksempel et lands BAU scenario, eller BNP fremskrivninger for utslippsintensitet. For land med lavt og høyt estimat for 2030 har vi brukt et gjennomsnitt av disse i figuren.

Til tross for store økninger i absolutte utslipp, vil India og Egypt ha relativt lave utslipp per innbygger i 2030. Kina dominerer i absolutte utslipp, og vil i tillegg øke utslipp per innbygger fra 3,3 til 11 tonn per person, på linje med vestlige land som USA og Canada.

Dette illustrerer at landenes klimamål og tidligere innsats ikke kan vurderes isolert uten å ta hensyn til konteksten. Valg av både referanseår og indikator påvirker oppfatningen av fremgang og byrdefordeling mellom land. Absolutte (totale) tall sier mest om global påvirkning, mens tall per innbygger kan i større grad belyse rettferdighetsdimensjonen i fordelingen av utslipp og klimaforpliktelser.

5 Brytes Parisavtalen?

Parisavtalens prinsipp om «felles, men differensierte ansvar» stiller ulike krav til land og byrdefordeling, og bygger på UNFCCC sitt klassifiseringssystem (kapittel 2.2). Det finnes imidlertid ingen felles internasjonal enighet om hvordan dette prinsippet skal operasjonaliseres. Det gjør det også vanskelig å etablere en ovenfra-og-ned byrdefordeling som i større grad sikrer at verden samlet når Parisavtalens temperaturmål.

Imidlertid kan man si at hvis et lands faktiske årlige utslipp i 2030 er høyere enn den tillatte prosentverdien av referanseåret, har det landet brutt Parisavtalen slik forpliktelsen er meldt inn. For land som Kina og India kan Paris-forpliktelsen overholdes selv om absolutte utslipp stiger kraftig, så lenge utslippet per BNP faller i takt med målet. For EU, Norge, og de fleste OECD-land er det et absolutt tak som ikke må overskrides.

Selv land med nedgang i utslipp, som Canada og EU, trenger disse en vesentlig skjerping for å bli 1,5°C-kompatible. De fleste land som vurderes som utilstrekkelig eller verre (etter CAT sin rangering), har økende eller bare svakt reduserte utslipp, og noen med kraftig vekst per innbygger.

Norges mål og utslippsreduksjon er blant de sterkeste per innbygger, men det er fortsatt utfordringer knyttet til rettferdighet og finansielle bidrag internasjonalt, som CAT påpeker. Både nasjonal innsats og støtte til andre land er nødvendig for å nå felles globale klimamål.

- Større økonomier med store utslipp (Kina, India, USA) har ikke mål eller politikk som er i nærheten av Paris-avtalen, og står for over halvparten av globale utslipp.
- Land med kritisk/høyt utilstrekkelig rating (Russland, Mexico, Egypt, Kina, India, Canada) har utslippsnivåer eller vekst som tilsier 3–4°C global oppvarming hvis alle følger deres eksempel.
- Norge og Nigeria skiller seg ut som nesten tilstrekkelige, med mål om betydelige utslippsreduksjoner per innbygger, men Norge er også pekt ut av CAT for manglende finansiell støtte til fattigere land.
- Japan, Brasil, Sør-Afrika og EU har betydelige utslipp og har forbedret sine mål, men mangler politikk og støtte som kan gjøre dem compatible med 1,5°C.

- USA og Russland har de høyeste utslippene per innbygger i 2030, mens Nigeria, India og Brasil ligger lavt.

5.1 Emissions Gap Report 2024

Emissions Gap Report 2024 ble utarbeidet av UN Environment Programme i forkant av at landene skal oppdatere sine NDCer i 2025. Rapportens hovedbudskap er at oppdaterte nasjonalt fastsatte bidrag (NDC-er) til Parisavtalen, som skal leveres i forkant av COP30 i Brasil, må samlet sett love og levere betydelige kutt i klimagassutslipp innen 2030 for å holde 1,5 °C-målet i live.⁴²

- For å komme på en kostnadseffektiv bane mot 1,5 °C, må utslippene reduseres med 42 prosent innen 2030, sammenlignet med nivåene i 2019. For 2 °C må utslippene reduseres med 28 prosent innen 2030.
- Ser man frem mot 2035 – den neste milepælen etter 2030 som skal inkluderes i NDC-mål – må utslippene reduseres med 57 prosent for 1,5 °C og 37 prosent for 2 °C.
- Siden klimagassutslippene økte med 1,3 prosent fra året før og nådde 57,1 gigatonn CO₂-ekvivalenter i 2023, har oppgaven blitt vanskeligere; utslippene må kuttes med 7,5 prosent hvert år frem til 2035 for å nå 1,5 °C, og med 4 prosent årlig for å nå 2 °C.

Hvis ikke landene lykkes med dette i sine oppdaterte NDC vil verden ligge an til å få en temperaturøkning på 2.6-3.1 °C gjennom dette århundret.⁴³

Hvordan ligger G20 landene an til å nå sine NDC?

I rapportens kapittel 3 gjøres det en vurdering av G20-landenes fremgang mot sine NDC-mål, og kan derfor gi en vurdering av sannsynligheten for at landene når sine innrapporterte mål til Parisavtalen. Rapporten vurderer imidlertid kun G20 landene, og vil derfor ikke vurdere alle de etterspurte landene i denne utredningen.

Vurderingen bygger på en syntese av utslippsfremskrivninger fra uavhengige forskningsmiljøer, hovedsakelig publisert mellom 2022 og 1. juni 2024. Den sammenligner NDC-mål med fremskrivninger under et «gjeldende politikk»-scenario. Dette scenarioet inkluderer kun vedtatte og implementerte tiltak, og ikke annonserte planer. Vurderingen sammenlignes også med offisielle fremskrivninger fra nasjonale myndigheter, der scenarioer med «eksisterende tiltak» ofte tilsvarer gjeldende politikk. Den baseres på utslippsnivåer i målåret, inkludert utslipp fra arealbruk og skog (LULUCF).⁴⁴

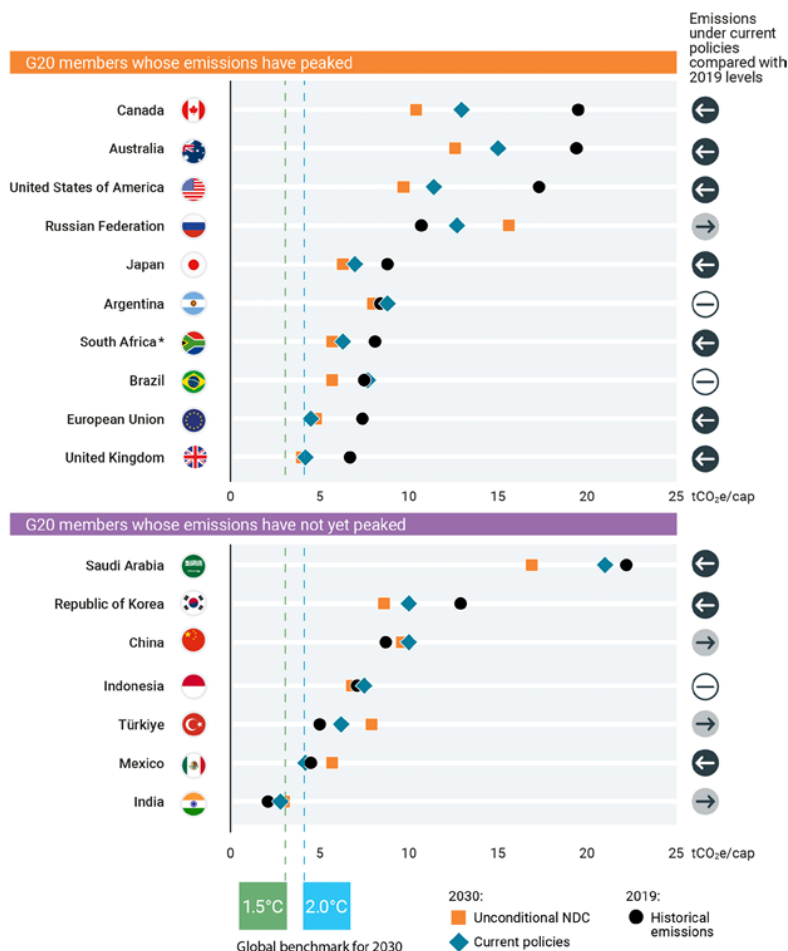
Figur 6 viser utslipp av klimagasser (tonn CO₂ekv.) per innbygger i 2019 og fremskrivninger for 2030 under NDC-scenarioet og scenarioet med dagens politikk. Merk at disse beregningene inkluderer LULUCF (i motsetning til sammenlikningene i kapittel 4). Mange land inkluderer LULUCF i sine NDC-mål, og derfor må det også inngå i vurderingen av om de er på vei til å nå disse målene.

⁴² UN Emissions Gap Report – Key Messages [EGR2024_KMEN.pdf](#)

⁴³ UN Environment Programme [Emissions Gap Report 2024 | UNEP - UN Environment Programme](#)

⁴⁴ UN Environment Programme (2024) [Emissions Gap Report 2024: No more hot air ... please!](#), side 17, boks 3.1.

Figur 6. G20 medlemmer utslipp per innbygger (inkludert LULUCF) implisert av dagens politikk og ubetingede NDCer, sammenliknet med globale gjennomsnittlige nivå som er konsistent med 1.5 °C. Kilde: UN Environment Programme (2024)⁴⁵

Utslippene per innbygger i 2030 for G20-medlemmer under de siste NDC-ene er anslått å være 6,8 tonn CO₂-ekvivalenter, som er marginalt lavere enn anslått i 2023.

Utslipp per innbygger varierer betydelig mellom G20-medlemmene. Fremskrevne trender mellom 2019 og 2030 er vesentlig forskjellige mellom G20-land som allerede har nådd toppen av sine utslipp, og de som ennå ikke har gjort det. Utslipp per innbygger er forventet å falle betydelig innen 2030 for de fleste G20-land som har nådd toppen. Imidlertid er dagens politikk for de fleste land ikke tilstrekkelig til å nå de kuttene deres NDC tilsier, der flere studier tilsier at de sannsynligvis ikke vil nå målene. Dette gjelder Brasil, Canada, Japan, Sør-Afrika og USA.⁴⁶ Land som Canada og USA hadde også svært høye utslipp per innbygger i 2019. Russlands NDC går feil vei og tilsier at de vil øke utslippene per innbygger til 2030.

Trendene blant land som ennå ikke har nådd toppen er mer varierte. For Kina, Mexico og India ligger dagens politikk tettere opp mot NDC. India er det eneste landet der utslippene per

⁴⁵ UN Environment Programme (2024) [Emissions Gap Report 2024: No more hot air ... please!](#), side 21.

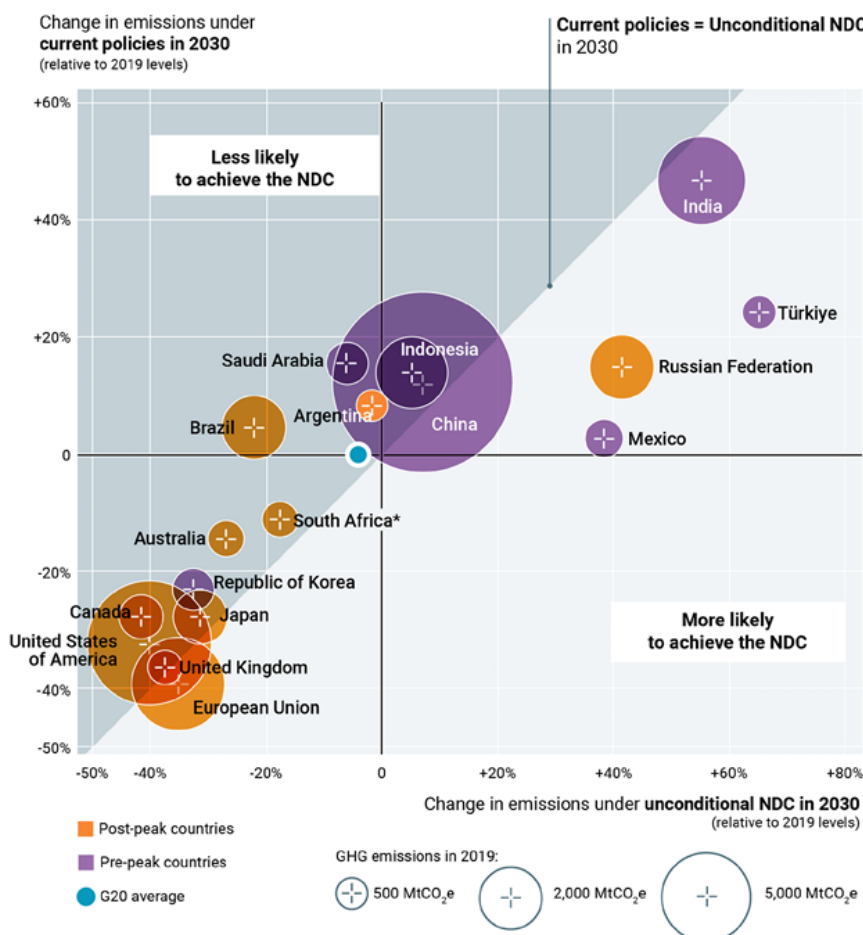
⁴⁶ UN Environment Programme (2024) [Emissions Gap Report 2024: No more hot air ... please!](#), side 18, figur 3.1.

innbygger ligger innenfor det globale gjennomsnittlige nivået som er konsistent med 1,5 °C i 2030, på tross av en forventet økning.

Samlet er utslipp per innbygger i 2030 forventet å forbli betydelig høyere enn det globale gjennomsnittet for et 1,5 °C-kompatibelt nivå for nesten alle G20-medlemmer både under scenarioet med dagens politikk og under NDC-scenarioet. For flere G20-land vil utslippsnivået i 2030 fortsatt være tre ganger høyere enn det globale nivået som er i tråd med 1,5 °C-målet.⁴⁷

Med unntak av Sør-Afrika, inkluderer figur 7 ubetingede NDC-forpliktelser. G20-medlemmer som ligger under den diagonale linjen, antyder at de sannsynligvis vil oppfylle sine NDC-er basert på eksisterende politikk. G20-gjennomsnittet vises uten indikasjon på størrelsen på klimagassutslippene i 2019.

Figur 7: Gjeldende NDC mål og implementeringsgap for G20 landene kollektivt og individuelt innen 2030, relativt til 2019-utslipp. Kilde: UN Environment Programme (2024)⁴⁸

⁴⁷ UN Environment Programme (2024) [Emissions Gap Report 2024: No more hot air ... please!](#), side 20.

⁴⁸ UN Environment Programme (2024) [Emissions Gap Report 2024: No more hot air ... please!](#), side 19.

Globalt utslippsgap – ekskludert LULUCF⁴⁹

Rapportens kapittel 5 fokuserer på det globale utslippsgapet og nødvendige reduksjoner for å nå temperaturmålene (1,5 °C og 2 °C). For å sikre konsistens og sammenlignbarhet på tvers av sektorer og land, brukes her et globalt utslippsestimat som ekskluderer LULUCF. Det er ifølge rapporten store usikkerheter og metodiske forskjeller mellom nasjonale utslippsregnskap og modeller når det gjelder LULUCF. Det finnes lite litteratur om hvordan LULUCF-utslipp kan fordeles rettferdig mellom land. Å ekskludere LULUCF gjør det lettere å vurdere behovet for utslippskutt i energisektoren, industri, transport og andre ikke-LULUCF-sektorer.

Dermed brukes ulike tilnærminger i de to kapitlene, tilpasset formålet med analysen. Flere land har fått vurdert sitt potensial for utslippsreduksjoner gjennom nasjonale modeller og scenarier, som tar utgangspunkt i langsiktige mål for utslippskutt og Paris-avtalens temperaturmål. Resultatene viser betydelig variasjon mellom land, særlig avhengig av om LULUCF-utslipp er inkludert eller ikke. Kapittel 5 tar utgangspunkt i kvantifiseringen av G20 landenes NDCer, og korrigerer disse ved å fjerne LULUCF fra estimatene, der de har brukt data fra Climate Action Tracker for å estimere hvor mye LULUCF som kan være inkludert i landets NDC.⁵⁰

Rapporten vurderer hva ulike studier viser at landene Kina, USA og Brasil kan øke sine utslippskutt med til 2030 og 2035, relativt til de respektive basisårene. Tiltak innen arealbruk og skog, for å begrense og reversere avskoging utgjør den primære innsatsen til Brasil i sin NDC. Uten LULUCF sektoren innebærer Brasils utslippskutt kun 2 prosent fra 2019.⁵¹

For land med store netto LULUCF-utslipp, som Brasil og Indonesia, har modellresultatene stor variasjon avhengig av om LULUCF inkluderes. I Brasils tilfelle viser et scenario at landet kan redusere sine klimagassutslipp med 60 prosent innen 2035 sammenlignet med 2019, dersom LULUCF inngår – men bare med 2 prosent dersom LULUCF utelates. Dette viser at utslippskuttene i stor grad kommer fra endringer i arealbruk og skogforvaltning, særlig ved å stanse og reversere avskoging, i tråd med globale mål om å bevare og restaurere natur og økosystemer.⁵²

Samtidig viser det også landets manglende ambisjon og fremgang når det gjelder utslippskutt i andre sektorer, som for eksempel energi og industri.

5.2 Oppdaterte NDC til 2035 (før COP30)

UNFCCC publiserte 28. oktober [2025 NDC Synthesis Report](#), som analyserer 64 nye NDC-er innlevert mellom 1. januar 2024 og 30. september 2025.

Denne gir et oppdatert øyeblikksbilde av nasjonale klimaforpliktelser og fremdriften mot målene i Parisavtalen. Rapporten representerer kun en tredjedel av de globale utslippene (per 2019), og understreker at den gir et ufullstendig bilde av hvordan verden ligger an. Ifølge rapporten er utfordringen nå å fremskynde gjennomføringen på tvers av alle områder i avtalen og styrke den felles innsatsen for å nå dens formål og langsiktige mål. 2025 NDC Synthesis Report

⁴⁹ Land use, land-use change and forestry (LULUCF): A GHG inventory sector that covers emissions and removals of GHGs resulting from direct human-induced LULUCF activities.

⁵⁰ UN Environment Programme (2024) [Emissions Gap Report 2024: No more hot air ... please!](#), side 39.

⁵¹ UN Environment Programme (2024) [Emissions Gap Report 2024: No more hot air ... please!](#), side 39-40.

⁵² Op. cit.

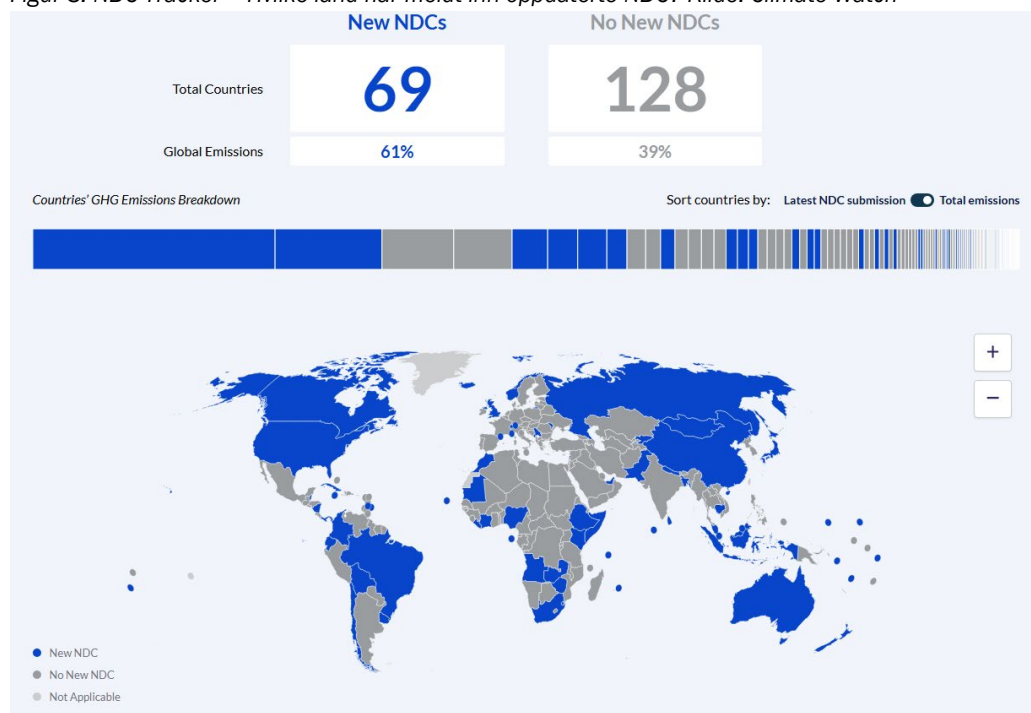
understreker at det å realisere denne visjonen vil kreve en fornyet innsats innen globalt samarbeid, solidaritet, kunnskapsutveksling og tillit.⁵³

Climate Watch oppdaterer fortløpende når landene leverer inn nye NDC. Figur 8 viser at 128 land fortsatt ikke har levert oppdaterte NDC. Store utslippere som India og EU er blant disse. Kina leverte nylig inn sin oppdaterte NDC 3. november. Totalt dekker dermed de landene som per 4. november 2025 har meldt inn sine NDC i 2025 (ev. i 2024) 61 prosent av de globale utslippene.

Biden-administrasjonen, som gjeninnmeldte USA i Parisavtalen etter Trump-administrasjonens utmelding i sin første periode, leverte inn NDC for 2030 i 2021 og NDC for 2035 i 2024. I 2025 meldte president Donald Trump formelt USA ut av Parisavtalen ved å signere en presidentordre (Executive Order 14162) den 20. januar 2025, samme dag som han ble innsatt for sin andre presidentperiode.⁵⁴

Ifølge artikkel 28 i Parisavtalen, trer en utmelding i kraft ett år etter at FN har mottatt varselet. FN mottok varselet samme dag, så USAs utmelding vil tre i kraft 20. januar 2026. Inntil utmeldingen trer i kraft, forblir landet fullt deltakende i Parisavtalen og alle dens mekanismer.⁵⁵ USA er derfor med her, men vil tas ut etter denne datoen.

Figur 8: NDC Tracker – Hvilke land har meldt inn oppdaterte NDC? Kilde: Climate Watch⁵⁶

Figur 9 viser at forrige NDC (første oppdaterte NDC) gir estimerte utslipp på 56,2 Gt CO₂ekv til 2030, mens 2°C krever en grense på 41 Gt CO₂ekv og 1,5°C krever 33 Gt CO₂ekv.

⁵³ UNFCCC [2025 NDCs Synthesis Report highlights momentum toward the climate transition and calls for accelerated global cooperation ahead of COP30](#), oppslag på nettside 4.11.2025.

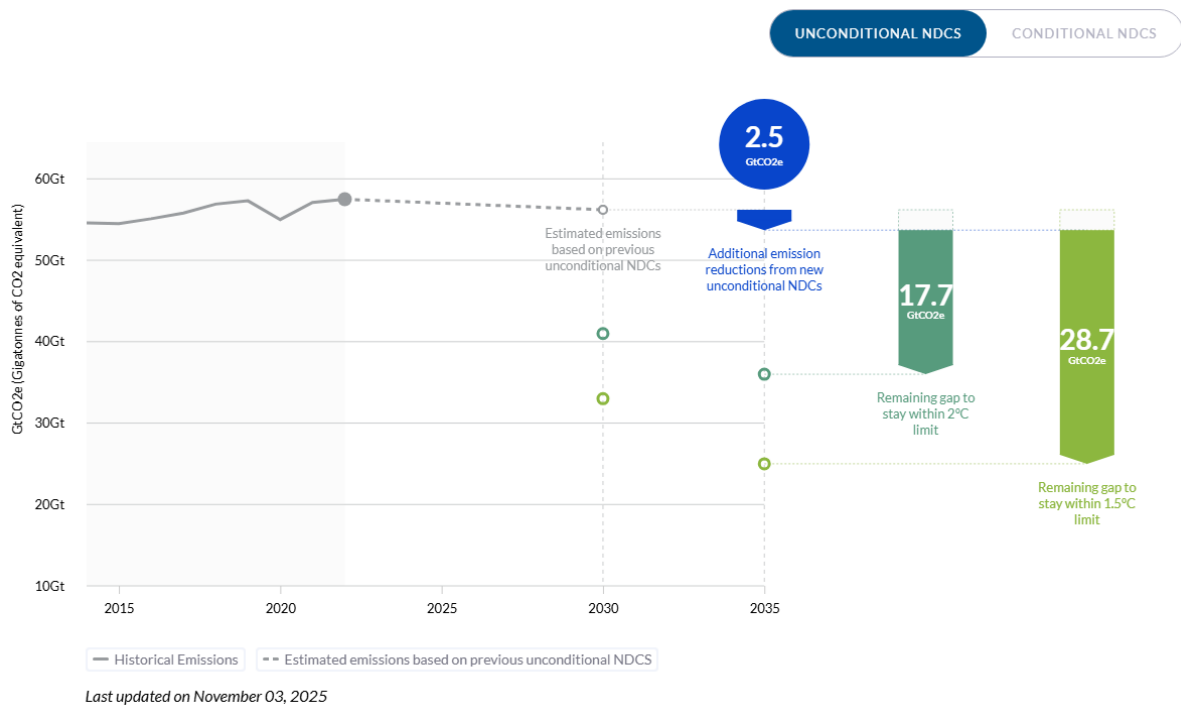
⁵⁴ Congressional Research Service (2025) [R48504.1.pdf](#)

⁵⁵ UNFCCC [parisagreement](#)

⁵⁶ [Nationally Determined Contributions \(NDC\) Tracker | 2025 NDCs | NDCs 3.0 | Climate Watch](#), oppdatert 29.10.25

For 2035 er det estimert at det vil kreves betydelige ytterligere reduksjoner, gitt dagens estimer fra de nye NDCene for 2035. De innmeldte NDCene gir kun en økning i utslippskutt på 2,5 Gt CO₂-ekv. til 2035. Gapet er dermed på hele 17,7 Gt CO₂-ekv for å begrense global oppvarming til 2 °C (maks 36 Gt CO₂-ekv) og et gap på 28,7 Gt CO₂-ekv. for å være innenfor 1,5 °C (maks 25 Gt CO₂-ekv).

Figur 9: Hvor mye kan nye NDC redusere utslipp til 2035? Kilde: Climate Watch⁵⁷

⁵⁷ [Nationally Determined Contributions \(NDC\) Tracker | 2025 NDCs | NDCs 3.0 | Climate Watch](#)

6 Vedlegg

6.1 Overordnet vurdering av hvert land fra Climate Action Tracker

Tabell 1 a – Kategorisering og overordnet vurdering av hvert land iht. CAT

Land	CAT Overall Rating	CAT Summary
<u>EU</u>	Insufficient	The CAT rates EU's 2030 climate targets, policies, and finance as "Insufficient". The "Insufficient" rating indicates that the EU's climate policies and commitments need substantial improvements to be consistent with the Paris Agreement's 1.5°C temperature limit. The EU's 2030 emissions reduction target and its policies and action are consistent with warming that would reach over 2°C and up to 3°C when compared to modelled domestic pathways. The EU is also not meeting its fair share contributions to climate action. To improve its rating, the EU should strengthen its 2030 domestic emissions reduction target to at least 62% (excl. LULUCF and international aviation) below 1990 levels, adopt policies necessary to reach this goal, and significantly increase its support for climate action in developing countries.
<u>Norge</u>	Almost sufficient	The CAT rates Norway's climate targets, policies and finance as "Almost sufficient". The "Almost sufficient" rating indicates that some elements of Norway's efforts are world leading, like its updated 2030 emissions reduction target, but its climate policies and commitments need substantial improvements to be consistent with the Paris Agreement's 1.5°C temperature limit. Norway's updated at least 55% NDC reduction target aligns with least cost modelled domestic pathways which limit warming to 1.5°C. To achieve its updated NDC target, Norway will need to enhance its current policies which are currently "Almost sufficient" and in line with 2°C warming. We also rate Norway's NDC target as "Insufficient" when compared with its fair share contribution to climate action. Norway should provide additional, predictable, finance to developing countries to meet its fair share contribution. Norway's rating does not consider exported emissions from its large oil and gas production sector.
<u>USA</u>	Insufficient	The CAT rates the combination of the US 2030 climate targets, policies, and climate finance as "Insufficient". The "Insufficient" rating indicates that the totality of the US policies and proposals need substantial improvements to be consistent with the Paris Agreement's 1.5°C temperature limit and are not consistent with any interpretation of a fair-share contribution. The US 2030 domestic emissions reduction target (NDC) is consistent with 2°C of warming when compared to modelled domestic emissions pathways, but not yet consistent with the Paris Agreement's 1.5°C temperature limit US policies and action in 2030 don't lead to falling emissions pathways and would still result in emissions above its targets. The US is also not meeting its fair-share contributions to climate change and in addition to strengthening its targets and policies also needs to provide additional support to others.

Land	CAT Overall Rating	CAT Summary
China	Highly insufficient	The CAT keeps China with an overall rating of “Highly Insufficient”. China’s climate commitments in 2030 are also rated as “Highly Insufficient” as emission levels expected under the most binding peaking NDC targets are compatible with warming levels of between 3 °C and 4 °C by the end of the century, if all countries followed this ambition. For the purposes of this rating system, we treat China’s NDC commitment as unconditional, as it has not indicated a level of ambition that would be achieved with international support (a conditional NDC target). To improve on its rating and become compatible with Paris Agreement’s 1.5 °C limit China would need to reduce emissions as early as possible and well before 2030, decrease coal and other fossil fuel consumption at a much faster rate than currently planned, and set clear phase-out timelines. China’s updated NDC update is only a slight improvement from its first NDC and does not result in an improvement in the CAT’s rating; China needs to adopt more ambitious medium-term climate targets to match its long-term net-zero goal.
India	Highly insufficient	The CAT rates India’s climate targets and policies as “Highly Insufficient”, indicating that India’s climate policies and commitments are not consistent with the Paris Agreement’s 1.5 °C temperature limit and lead to rising, rather than falling, emissions. India’s second NDC of 2022 strengthened its targets on paper but will not drive real world emission reductions beyond its current level of climate action. Its emissions intensity target is “Insufficient” when compared to India’s fair share contribution. We rate India’s target of 50% non-fossil capacity by 2030, conditional on international support, as “Highly insufficient” when compared to a modelled 1.5 °C emissions pathway for the country and its current power sector plans already exceed this target. India needs to adopt stronger targets that will drive actual emissions reductions and accelerate climate policy implementation. The country will need international support to get onto a 1.5 °C pathway.
Japan	Insufficient	The CAT rates Japan’s climate targets, policies and finance as “Insufficient”. The “Insufficient” rating indicates that Japan’s climate policies and commitments need substantial improvements to be consistent with the Paris Agreement’s 1.5 °C temperature limit. We rate Japan’s recently proposed 2030 domestic emissions reduction target as “Almost sufficient” and it is consistent with 2 °C of warming when compared to modelled domestic emissions pathways. Although the proposed target represents a significant improvement compared to its first NDC, Japan’s new target is not stringent enough to limit warming to 1.5 °C and needs further improvements. We rate Japan’s overall fair-share contribution as “Insufficient” as its domestic target is not 1.5 °C compatible and its contribution to mitigation abroad through climate finance is highly insufficient. Japan should both increase its emissions reduction targets and provide additional, predictable, finance to others to meet its fair-share contribution. To achieve its target, Japan would need to enhance its current policies and actions.

Land	CAT Overall Rating	CAT Summary
<u>Canada</u>	Highly Insufficient	The CAT rates Canada's climate target, policies and finance as 'Highly Insufficient'. The "Highly insufficient" rating indicates that Canada's climate policies and commitments are not consistent with the Paris Agreement's 1.5°C temperature limit. Canada's 2030 emissions reduction target is consistent with 2°C of warming when compared to modelled domestic emissions pathways. If fully implemented, Canada's current policies are not enough to achieve this target and are only in line with 4°C warming. Canada is also not meeting its fair-share contributions to climate change and in addition to strengthening its targets and policies also needs to provide additional support to others.
<u>Brasil</u>	Insufficient	The CAT rates Brazil's climate targets and policies as "Insufficient", indicating that Brazil's climate policies and commitments need substantial improvements to be consistent with the Paris Agreement's 1.5°C temperature limit. Under Brazil's current policies, emissions will remain at roughly today's levels. The country will not meet its 2030 NDC target. Brazil is also not meeting its fair share contribution and needs to set a more ambitious target for emission reductions and implement more stringent policies.
<u>Mexico</u>	Critically insufficient	The CAT rates Mexico's climate targets and policies as "Critically insufficient". The "Critically insufficient" rating indicates that Mexico's climate policies and commitments are not consistent with any interpretation of a fair-share contribution and lead to rising, rather than falling, emissions. If all countries were to follow Mexico's approach, warming would exceed 4°C. Mexico's overall rating has worsened since the last update as our estimations of the updated climate commitments show significantly higher emission limits in 2030 that are not in line with any interpretation of a fair approach to meeting the Paris Agreement's 1.5°C limit. The 2022 NDC update provides an updated, increased BAU baseline, and provides lack of transparency regarding the sectoral contributions towards achieving the targets – particularly that of the forestry sector.
<u>Russland</u>	Critically insufficient	The CAT rates Russia's climate targets, policies and finance as "Critically Insufficient". The "Critically Insufficient" rating indicates that Russia's climate policies and commitments reflect minimal to no action and are not at all consistent with the Paris Agreement. Russia failed to increase its ambition when it submitted its NDC update in November 2020. We rate the updated NDC target as "Highly insufficient" when compared to modelled domestic pathways and "Critically insufficient" when compared with its fair share emissions allocation. It is also not providing adequate climate finance, which we rate as "Critically insufficient". The weak target will be easily met under existing policies and action, which we rate as "Highly insufficient". Russia needs to set a more ambitious target for emissions reductions, adopt and implement additional policies, and provide finance to support others to improve its CAT ratings.

Land	CAT Overall Rating	CAT Summary
Sør-Afrika	Insufficient	The CAT rates South Africa's climate targets and policies as "Insufficient". The "Insufficient" rating indicates that South Africa's climate policies and commitments need substantial improvements to be consistent with the Paris Agreement's 1.5 °C temperature limit. South Africa's updated 2030 emissions reduction target is rated as "Almost sufficient" when compared to modelled domestic pathways, and "Insufficient" when compared with its fair-share contribution to climate action. South Africa's targets and policies are not stringent enough to limit warming to 1.5 °C. If fully implemented, South Africa's current policies would result in emissions reductions only in line with holding global warming at—but not well below—2 °C.
Nigeria	Almost sufficient	The CAT rates Nigeria's climate targets and policies as "Almost sufficient". The "Almost sufficient" rating indicates that Nigeria's climate commitments are not yet consistent with the Paris Agreement's 1.5 °C temperature limit but could be with moderate improvements. Nigeria's unconditional target meets its fair-share contribution to limit warming to 1.5 °C; however, its conditional target is consistent with 2 °C of warming when compared to modelled domestic pathways. While Nigeria's policies and action are 1.5 °C compatible when compared to its fair share contribution, they are not on track when compared to modelled domestic pathways. Nigeria needs additional support to implement additional policies and to strengthen and meet its conditional target.
Egypt	Highly insufficient	The CAT rates Egypt's climate targets and policies as "Highly insufficient". The "Highly insufficient" rating indicates that Egypt's climate policies and commitments are not consistent with the Paris Agreement's objectives and lead to rising, rather than falling, emissions. Egypt's 2030 emissions reduction target is consistent with warming of up to 4 °C when compared to the reductions needed within its borders and its business-as-usual trajectory is consistent with warming over 4 °C when compared with its fair share contribution. Egypt's current policies would result in emissions reductions well below its target, but still only in line with 3 °C warming.

6.2 Estimerte absolutte utslipp i 2030 basert på NDC – Climate Action Tracker

Tabell 1b: Estimert absolutte utslipp i 2030 for første oppdaterte NDC, ekskl. LULUCF. Kilde CAT⁵⁸

Land [CAT-lenke]	Referanseår	Utslipp i 2030 (Mt CO ₂ e, eks. LULUCF)	% endring fra 1990	% endring fra 2010
EU-27	1990	2307	-52%	-44%
Norge	1990	24.7	-52%	-55%
USA	2005	3,790–4,131	-37% til -43%	-42% til -47%
Kina	2005	14.6 Gt	—	+32%
India	2005	4.99 Gt	—	+115%
Japan	2013	813	-36%	-38%
Canada	2005	378–495	-18% til -37%	-31% til -47%
Brasil	2005	884	—	-15%
Mexico	Varierer	689–766	+51% til +67%	-2% til +9%
Russland	1990	Inntil 2,449–2,712	-14% til -22%	+23% til +36%
Sør-Afrika	2010	367–437	—	-19% til -32%
Nigeria	2010	244–294	—	+2% til -15%
Egypt	2010	496–512	—	+69% til +75%

Forklaring: MtCO₂e = millioner tonn CO₂-ekvivalenter. Gt = gigatonn, dvs. 1000 Mt. "—" betyr "ikke oppgitt. Lenker fører direkte til CATs oppdaterte analyse for hvert land.

CAT har også fullstendige datasett for alle land på sin nettside, oppdatert etter siste tilgjengelige datasett. Vi har ikke brukt disse fordi det vil være vanskelig å vite hvilke data for hvert land som blir «riktig» å bruke for å sammenlikne land på likt grunnlag, der også årstall for sist oppdaterte data varierer, og hvilken NDC som er inkludert. Utredningsseksjonen har derfor ikke gjort egne beregninger, men bruker de beregningene som er lagt inn under «targets» for hvert land av CAT. Det er oppgitt for utslipp i 2030 eks. LULUCF og CAT sine estimer for prosentvis endring fra 2010 og 1990 der det er oppgitt for hvert land, slik det er vist i tabell 1b.

⁵⁸ [Targets | Climate Action Tracker](#), velg land, velg targets for å få frem beregninger for hvert land. Lenke til hvert land lagt inn i kolonnen «land».

6.3 Estimerte absolutte utslipp og utslipp per capita gitt NDC – Climate Resource

Tabell 2a. Absolutte utslipp og per capita utslipp i 1990, 2010 og 2030 med høyt og lavt estimat for første oppdaterte NDC (Total, eks. LULUCF, Mt CO₂ ekv. / per capita utslipp (eks. LULUCF, t CO₂ ekv. / pop). Kilde Climate Resource.⁵⁹

Land	1990 Totale utslipp Mt CO ₂ eq	2010 Totale utslipp Mt CO ₂ eq	2030 Lav estimat Mt CO ₂ eq	2030 Høy estimat Mt CO ₂ eq	1990 Per capita t CO ₂ eq/cap	2010 Per capita t CO ₂ eq/cap	2030 Per capita lavt CO ₂ eq/cap	2030 Per capita høyt CO ₂ eq/cap
Norge	59.1	60.3	26.6	26.6	13.9	12.3	4.6	4.6
USA	6188.2	6961.5	4192.9	4331.9	24.9	22.4	11.9	12.3
Kina	3854.3	11278.6	15165.0	16046.2	3.3	8.4	10.7	11.3
India	1482.7	2875.6	4782.2	5376.2	1.7	2.3	3.2	3.5
Japan	1277.1	1399.9	744.5	800.8	10.3	10.9	6.3	6.8
Canada	604.5	728.7	421.4	458.4	21.9	21.5	10.3	11.2
Brasil	725.9	1167.3	694.1	1083.6	4.8	5.9	3.1	4.8
Mexico	506.5	824.5	743.2	743.2	6.2	7.3	5.5	5.5
Russland	3033.0	2305.6	2674.6	2674.6	20.5	16.1	18.9	18.9
Sør-Afrika	346.6	536.8	370.9	440.9	8.7	10.4	5.7	6.8
Nigeria	159.9	295.7	253.1	253.1	1.7	1.8	1.0	1.0
Egypt	138.2	305.3	616.4	616.4	2.4	3.5	4.9	4.9

Tabell 2b: Tabell 2a med beregnet gjennomsnitt for totale utslipp (eks. LULUCF, Mt CO₂ ekv.) i 2030 og beregnet % endring fra 1990 til 2030 og 2010 til 2030.

Land	1990	2010	2030 (gjennomsnitt av lavt/høyt estimat) Mt CO ₂ ekv.	Endring fra 1990-2030 (%)	Endring fra 2010-2030 (%)
Norge	59,1	60,3	26,6	-55	-56
USA	6188,2	6961,5	4262,4	-31	-39
Kina	3854,3	11278,6	15605,6	+305	+38
India	1482,7	2875,6	5079,2	+243	+77
Japan	1277,1	1399,9	772,6	-40	-45
Canada	604,5	728,7	439,9	-27	-40
Brasil	725,9	1167,3	888,8	+22	-24
Mexico	506,5	824,5	743,2	+47	-10
Russland	3033,0	2305,6	2674,6	-12	+16
Sør-Afrika	346,6	536,8	405,9	+17	-24
Nigeria	159,9	295,7	253,1	+58	-14
Egypt	138,2	305,3	616,4	+346	+102

⁵⁹ [Climate Resource](#), velg land for å se alle data. Velg datasett nederst til høyre for riktig NDC.

Tabell 2c: Tabell 2a med beregnet gjennomsnitt for totale utslipp per innbygger (capita) (eks. LULUCF, t CO₂ ekv/pop.) i 2030 og beregnet % endring fra 1990 til 2030 og 2010 til 2030.

Land	1990	2010	2030 (gjennomsnitt av lavt/høyt estimat) t CO ₂ ekv/cap	Endring fra 1990-2030 (%)	Endring fra 2010-2030 (%)
Norge	13,9	12,3	4,6	-67	-63
USA	24,9	22,4	12,1	-51	-46
Kina	3,3	8,4	11,0	+233	+31
India	1,7	2,3	3,4	+97	+46
Japan	10,3	10,9	6,6	-36	-40
Canada	21,9	21,5	10,8	-51	-50
Brasil	4,8	5,9	4,0	-18	-33
Mexico	6,2	7,3	5,5	-11	-25
Russland	20,5	16,1	18,9	-8	+17
Sør-Afrika	8,7	10,4	6,2	-28	-40
Nigeria	1,7	1,8	1,0	-41	-44
Egypt	2,4	3,5	4,9	+104	+40

6.4 Climate Change Authority – veileder til å sammenlikne klimamål

Climate Change Authority (CCA) i Australia har utarbeidet en veileder for hvordan man kan sammenlikne ulike lands klimamål. Veilederen poengterer at det sjelden er ett enkelt tall eller formel som kan fortelle hvor godt ett lands klimamål er i forhold til et annet. Det vil være nødvendig å vurdere en blanding av kriterier, målestokker og tidsrammer, og bruke skjønn for å analysere om lands klimamål er «sammenliknbare» når man ser hele bildet. Veilederen forklarer hvordan man kan gjøre en rettferdig sammenlikning mellom land basert på fire sentrale kriterier:

- **Kapasitet:** Brukes ofte om et lands evne til å gjennomføre klimatiltak, for eksempel økonomisk eller teknologisk kapasitet. Kan måles med HDI og BNP per capita (innbygger), som også kan endre et lands kapasitet over tid.
- **Tilstrekkelighet:** Vurderer om et mål eller tiltak er tilstrekkelig for å oppnå ønsket klimaeffekt, altså om ambisjonsnivået er høyt nok for å nå Parisavtalens mål.
- **Ansvar:** Henviser til hvilket ansvar et land har for utslippsreduksjoner, ofte basert på historiske utslipp, nåværende utslipp og fremtidige utslipp. Totale utslippsbidrag globalt er relevant, men må ses i sammenheng med befolkning, økonomisk utvikling, og andre faktorer.
- **Innsats:** Beskriver hvor mye et land faktisk gjør for å nå klimamålene, altså graden av handling eller tiltak over tid.

Rapporten til CCA anbefaler at man ser på flere mål fremfor ett, for å kunne vurdere hvor sterkt målet i realiteten er. Det kan for eksempel være utslippsmål i prosent gitt ulike referanseår, i

tillegg til utslipp per capita.⁶⁰ Valg av referanseår kan endre hvor sterkt eller svakt et lands klimamål fremstår, og om det tar hensyn til innsats over tid, og ikke bare ett bestemt tidspunkt.

Siden klimamål kan uttrykkes forskjellig, må de konverteres til absolutte utslipp i et felles år og beregne endringer relativt til et felles referanseår, eller se på flere referanseår. Samtidig peker rapporten på at hvilket år man velger også får betydning. Å velge 1990 som referanseår er vurdert å være rimelig for å anerkjenne tidlig innsats. Nyere referanseår viser hvilken ytterligere innsats som kreves i forhold til landets nåværende situasjon.⁶¹

Totale utslipp vs. utslipp per innbygger

Endringer i totale utslipp over tid kan gi et grovt mål på innsats. Det kan særlig være et greit mål for å sammenlikne relativt like land sin innsats. Utslippstrender kan imidlertid være svært ulike mellom utviklingsland og industriland, siden utviklingsland kan ha sterk økonomisk vekst som gir økte utslipp, mens et industriland kan ha relativt svakere økonomisk vekst og fallende utslipp.

Utslipp per innbygger over tid korrigerer for befolkningsvekst, slik at det jevner ut forskjeller mellom land med høy og lav befolkningsvekst. Et land med vekst i befolkningen kan for eksempel ha sterkere nedgang i utslipp per innbygger enn i absolutte utslipp, som vil gi ulike resultater når man sammenlikner mellom land.⁶²

⁶⁰ Climate Change Authority (2015) [cca_practical_guide_comparing_countries_final](#), se side 6, boks 1.

⁶¹ Climate Change Authority (2015) [cca_practical_guide_comparing_countries_final](#), se side 7.

⁶² Climate Change Authority (2015) [cca_practical_guide_comparing_countries_final](#), side 14-15.